

ABONAMENTS

Barcelona i territoris de la República...
Amèrica llatina i Portugal, trimestre...
Països conueni postal, id...
Altres països, id...

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEgons TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER DE BARCELONA, 11. TELÈFON 10005
RECEPCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 126. TELÈFON 11122

TEMPERATURE

Temperatura: 17 graus.
Humiditat: 57 per cent.
Vents: 4 quilòmetres per hora, del nord-est.
Horitzontal, en promig, 31 quilòmetres.
Estel del dia: 10.5 graus.
Temperatura mínima: 7.7 graus.
Precipitació: 171 quilòmetres.
Precipitació: 171 quilòmetres.

Unes eleccions polítiques i administratives

Catalunya elegeix avui els seus Ajuntaments

ELS CANDIDATS D'ACCIÓ CATALANA, REPUBLICANA QUE FORMEN PART DE LA CANDIDATURA NÚMERO 1, D'ESQUERRES CATALANES

D'esquerra a dreta: els senyors Ot Hurtado, Ferran Boter, Tomàs Pumarola i Estanislau Duran-Reinals

La jornada electoral d'avui serà un episodi decisiu per a la llibertat de Catalunya i la consolidació de la República. Les dretes catalanes han volgut que aquestes eleccions fossin polítiques i només que polítiques. Si amb la maniobra que la Lliga no va tenir escrúpols de posar en pràctica el 19 de novembre no haguessin estat frustrats els desitjos de la llei i burlada l'opinió pública, les eleccions d'avui tindrien el caràcter administratiu que els escauria. És injust, però, que per una indignitat sense precedents una massa que té una majoria de cent mil vots a Catalunya vegi usurpat el seu dret i es vegi privada de la representació popular que li pertoca; aquestes eleccions vénen a temps per a corregir amb una victòria incontestable aquella usurpació i aquella injustícia, i donar a l'opinió esquerrista de Catalunya la satisfacció que es mereix.

Per això aquestes eleccions són essencialment polítiques; són la rèplica a les eleccions d'ara fa un mes. Però perquè són polítiques tenen una importància capital per al catalanisme, que avui veurà cara a cara, davant l'expectació, l'ansietat, de tot Espanya, els promotors de la República, els homes que han fet triomfar l'Estatut i han realitzat l'ideal autonomista contra els que ajudaren la monarquia, perseguidors de Catalunya fins a l'últim moment; els que contra els atacs a l'Estatut i les injúries contra els catalans callaven i s'hi entenen secretament, i avui s'alien amb els monàrquics i les dretes, enemics irreconciliables de Catalunya i del règim.

Cal que els catalanistes tinguin ben present que la batalla electoral d'avui serà seguida amb emoció pels pobles hispànics, perquè el seu resultat canviarà en un sentit de llibertat o d'opressió el curs de la política espanyola. La derrota de les esquerres a Catalunya seria el senyal de la victòria de la patrioteria espanyolista, i el triomf de les dretes catalanes seria l'ensorrada del catalanisme, perquè la Lliga no té autoritat ni força per a protegir les conquestes que l'esquerrisme ha proporcionat al catalanisme en consumir en l'autonomia un segle de renaixença política catalana.

Els que proclamant-se catalanistes avui donessin el seu vot a les dretes coaligades amb els monàrquics, ofuscats per interessos que no entren en la lluita present, poden estar segurs que ben aviat haurien de penedir-se de la seva claudicació, perquè Catalunya no trigaria gaire a ésser víctima de l'enganyament dels que la volen tenir sota el peu. L'obra alliberadora de l'esquerrisme català és que ha estat l'única força política que ha pogut donar la sensació d'un veritable alçament popular que ha impressionat tot Espanya. Si aquesta força popular es veia desbordada per l'escomesa d'una classe egoista, els enemics de Catalunya respirarien, i es veurien amb cor de reprendre l'avorrida política assimilacionista, que era el nord de la monarquia i dels seus sequaços.

El cas és aquest: o per Catalunya, o deixar-nos prendre el que hem guanyat; o amb les esquerres, que són les úniques que han fet obra positivament catalanista, o amb les dretes, que s'han aprofitat sempre davant les imposicions tiràniques dels reis d'Espanya i dels monàrquics.

Aquest dilema, que hauria pogut dilucidar-se satisfactoriament en les eleccions legislatives passades, el cinema de les dretes, en usurpar una llei de representació que no els pertanyia, l'ha fet més dramàtic encara; i avui de l'horitzó s'apropia el moment de decidir si volem la República, o si volem la monarquia, la República, la República.

fora d'aquí, mentre les Constituents discutien l'Estatut, i recordem que feia la Lliga quan germinava l'alçament republicà que havia de fer tastar als catalans la llibertat que hem anhelat tants anys. Tot això perillaria si el poble, si els catalanistes desertessin avui el seu lloc. I el seu lloc, a despit de totes les consideracions que puguin ésser fetes, és al costat de les Esquerres i de la República, perquè sense elles

i sense ella Catalunya rodolaria vençuda als peus dels opressors, que el poble derrotava el 12 d'abril. La jornada d'avui és la reproducció exacta d'aquells dies inoblidables, amb la diferència només que aleshores una adversitat hauria deixat intacta l'esperança, mentre que ara una derrota ens deixaria l'amargor de no haver sabut defensar allò que uns patriotes ens havien conquistat.

Catalanista! Republicà!

Aquesta és la teva candidatura!

Eleccions de Consellers Municipals

Candidatura d'Esquerres Catalanes

Nº 1

Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, Unió Socialista de Catalunya

Carles Pi Sunyer, Jaume Serra Hunter, Estanislau Duran Reinals, Antoni Ventós Casadevall, Antoni Vilalta Vidal, Marian Martínez Cuena, Jaume Vachter Paré, Josep Escoté Andreu, Ferran Boter Mauri, Francesc Carbonell Vila, Hilari Salvadó Castells, Vicens Bernades Druet, Domènec Pla Blanc, Ramon Eroles Surroca, Francesc Serra Pí, Antoni Llorca Ferrer

Emili Granier Barrera, Josep Gispert Vila, Francesc Godó Roch, Tomàs Pumarola Julià, Ot Hurtado Martí, Benet Mori Bailester, Antoni Oliva Oliva, Ricard Altamir Planas, Francesc Rosell Muntaner, Joan Cordoní Puigjar, Josep M. Massip Izabal, Ramon Junyent Vila, Cristiani Cortés Lladó, Gaietà Ràfola Escudé, Ramon Pujolosa Tardà

ELECTORS!

A la pàgina 6 trobareu la llista de les Oficines Electorals d'Esquerres Catalanes, en les quals us aclariran els dubtes i les dificultats que poguéssiu tenir per a votar.

L'home dels cinc-cents milions...

La vida i miracles de Serge Sacha Alexandre Stavisky

L'afar dels bons de Baiona seguit el seu curs. La curiositat de la gent, però, és més a veure amb el personatge que n'ha estat l'autor que amb el mateix afer. Els primers dies ningú no s'apropiava com havia estat possible reparar un negoci tan extraordinari. De seguida, però, hi hagué una resposta: Serge Stavisky. En la llarga i dissortada llista d'estafadors genials figurarà en lloc d'honor, d'ací endavant, el nom d'aquest jueu rus.

Serge Sacha Alexandre Stavisky va néixer en 1889, a Sloboska, en una barriada de Kíev. El seu avi, fa anys, havia inventat, com ell, conquisar París. Un Stavisky fou, en efecte, director del teatre Marigny. Malauradament abandonà el teatre enduent-se'n, ja, el diner dels accionistes.

El pare de l'actual Stavisky, Emmanuel, dentista a París, era, per contra, un bon home. Fou a casa seva que el jove Alex féu les seves primeres armes, robant les reserves d'or destinades a les dents. El dentista no protestà, i àdhuc va permetre al seu fill de disposar d'una quantitat de sis-cents mil francs que tenia en compte a la banca, quan en 1906 Serge Alexandre Sacha fou perseguit per haver estat dos milions de francs.

L'escàndol esclatà, de totes maneres, i el seu pare, en el seu retir de Montigny-sur-Living, es tirà una bala al cap.

En 1910 va casar-se amb Armande Sever, de la qual es divorcià; en 1912, un petit afer—un xec sense provisió—el féu condemnar a quinze dies de presó i vint-i-cinc francs de multa. No trigà gaire a fundar una banca, i al cap poc era condemnat a sis mesos de presó i cent francs de multa.

Petits delictes... són, tanmateix, els únics que li han valgut condemes. Devien ésser suprimides, però, del seu llibre judicial, per l'amnistia.

Bastant bell, amb un front descobert, ulls grossos, una mirada plena d'encís eslav, mans llargues amb dits afilats, mans de músic o de jugador, Stavisky devia plaire. Molt fred, no fent servir la seva veu sinó en ocasions rares, semblava sense passió, com sense defectes. Sabia ésser un amfitrió magnífic, i en canvi ell menjava amb els dits, no bevia, no fumava mai, parlava poc, escoltava molt.

Tenia encara totes les seduccions de la joventut quan després de la guerra Jeanne Bloch, que havia tingut els èxits més grans al cafè-concert, s'enamorà d'ell i li cedi un restaurant-dancing. Va trobar, al mateix temps que un primer gran amor original, prop d'un milió.

Un milió és poca cosa per a un il·lusionista amb les mans belles. A partir de 1922 és del grup Himel. Ja en aquesta època els seus negocis són tan nombrosos que la confusió ens amenaçaria si els volguéssim anomenar tots.

Hom deté Stavisky. Es tracta d'un afer d'un xec fals. Compareix davant la policia, i declara no saber-ne res. El xec desapareix del "dossier" de la policia, i Stavisky acusa un policia d'haver-se'l quedat. Llavors dirigeix, de sota-mà, les emissions radiofòniques de la Torre Eiffel. Tant se val. S'ha de presentar davant el jutge. Hi compareix. Al cap de poc fuig pels passadissos del Palau de Justícia. Parla amb advocats. L'endemà un parlamentari influent féu un gran sol al despatx del jutge. L'assumpte es liquida.

Un dia s'assabentà que el perseguien. Va organitzar un gran banquet de comiat. La policia va molestar els convidats abans d'acabar-se el banquet. Emprisonat, va contraure matrimoni amb la seva amiga, bella i fidel, Arlette Simon. Al cap de poc un certificat mèdic, d'un peluquer, conegut, el féu posar en llibertat provisional.

Arlette Simon, que Stavisky havia conegut fòbra, molt pobra, havia restat fidel al seu amic. L'assumpte—com és dit en un cert món—no parava de visitar-lo, l'ajudava a vigilar els seus negocis. Bella, amb una bella ulls en una cara agradable, era digna companya d'un enamorat de l'or, i aquests dies li feia el cor.

Llavors germinà la idea magnífica de Stavisky. Els crèdits municipals són autoritzats, per procurar-se diners, a emetre bons. Aquests bons deuen ésser pignorats amb els dipòsits, i aquests dipòsits són els crèdits municipals. L'assumpte és aquest: "Companys, privats tenim en la seva ciutat, Stavisky no passa gaire en els dipòsits; pensem, doncs, que aquell que té el poder en un crèdit municipal pot em-

tre bons el nombre dels quals és, en principi, il·limitat...

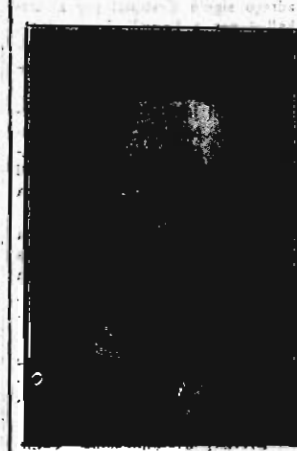
Féu les seves primeres armes a Orleans; guanyà la confiança del funcionari que podia facilitar-li el seu projecte, per un mitjà que pot fer somriure: un cistell d'ostres i un corn de cacera!

Entre els afers d'Orleans i els de Baiona hi ha un espai de sis mesos. Féu un viatge a Romania, a Austria. L'home dels cinc-cents milions ha nascut. Per realitzar la seva nova empresa, es convertirà en el consell financer de la "Caixa autònoma dels reglaments i grans treballs internacionals".

Amb els diners obtinguts finançarà grans treballs a França i les colònies. Déixarà diners als Estats. Stavisky és a punt d'esdevenir el banquer del món.

Una vegada preparat aquest afer, Stavisky organitza l'estafada de Baiona, la qual li procurarà les summes necessàries a l'adquisició dels bons agrarij romanesos i hongaresos.

Hom ha explicat l'estafada de Baiona. Els bons d'un milió que el laude

Tissier - Stavisky llançava al mercat corresponien a préstecs d'un milió de francs, quantitat portada als registres del Crèdit Municipal de Baiona. Hom en féu prendre a les Companyies d'assegurances, a les Caixes d'estalvi-rances socials.

La vida mundana de Stavisky és impressionant. Canes li costà deu milions. Deaville, set. S'anà a buscar el baró Empain a Biarritz quan Stavisky va decidir de jugar a Saint-Jean de Luz. Un dels seus amics dirigia el Casino. El baró Empain va perdre set milions. En pagà quatre, en prometé tres. Després refusà de pagar-los. Va declarar ésser víctima d'una trampa. Això féu escàndol. El baró Empain no s'enfada infòrmement. El croupier i quaranta-cinc empleats foren acomiadats. Alexandre i Kakotte foren desautoritzats de jugar.

Eren les set del matí. La mateixa nit Alexandre i Kayotte reapareixien al Casino.

Els calzéu telefonar a París. A qui? (Vegeu informació a la pàg. 7)

Les despulls de Van der Lubbe a la disposició de la família

La Haia, 13. — El Govern alemany ha comunicat al ministre dels Països Baixos a Berlín que el transport a Holanda de les despulls de Van der Lubbe ha estat prohibit, a causa que seria il·legal.

Ha afegit que el cos serà posat a disposició de la família a Leipzig.

Sembla que el Sr. Pérez Salas ha dimitit

Anit començaren a circular rumors que el cap superior de Policia, senyor Jesús Pérez Salas, havia presentat la dimissió del seu càrrec. Als centres oficials es desmentí la notícia, i àdhuc el comissari general d'Ordre Públic digué ignorar-la, entre altres causes, perquè el senyor Pérez Salas s'havia retirat malalt.

Per la nostra part podem dir que el secretari particular del senyor Pérez Salas ahir estava recollint els seus papers i deixant la taula neta.

A la pàgina 3:
Els discursos del President de la Generalitat i del senyor Carles Pi i Sunyer.

COM CAL VOTAR PER L'ESTATUT

Cal votar encara per l'Estatut: no solament perquè encara no funciona el tot, i per mitjans directes o indirectes ho cal, empery, sinó perquè l'Estatut és, ell tot sol, la bandera catalana i republicana, contra la qual hi ha encara qui diu en el Parlament "Mura, Catalunya!", o bé, en penyor d'ofesa irrecconciliable: "Viva Espanya!", entenen tothom, pel moment i l'ocasió, que es tracta de la bicolor i amorfa.

No fóra pas just de blasmar constantment el geni polític castellà: i ara m'escam de retreure'n una alta qualitat, potser biològica, però no pas exempta d'una fort realisme polític. I és que preferim de pactar amb l'adversari d'ahir: i la contesa forta i franca, cessada de fresc, li sembla millor garantia per a l'avenença que no pas una amistat oficiosa i massa oleria. Em recordo que ben entrat el període de la Dictadura, m'invità gentíment a la seva taula un dels homes més significats de la Lliga, i també de la cultura catalana, i assenyalat per la seva societat catalanesca d'aquells dies; i en aquella amical privadesa, el meu hoste em parlà amb un cert foc no solament contra el separatisme, sinó contra la veròlica que més o menys tenia aquell client, i que, profusa en mitjans i periòdica, havia estat, al seu jut, una de les causes de l'adveniment d'allò que a molts semblava un uniformisme ben reforçat. Jo li vaig fer present com Príet de la Riba, que mai no fou secessionista, sostenia la necessitat d'alguna culte separatista, i em vaig permetre de deixar aquesta bona: que si algun dia l'Espanya del Cid havia de pactar, seria amb alguna mena d'almogàver. Jo mateix, val a dir-ho, no em pensava pas d'enseparar-ho tant. Però aleshores tenia ja la idea, que no he bandejat encara, que en terra espanyola qui s'aïup, és sospitat, i les bones baralles fan els bons amics.

Ja hem vist com la concòrdia no ha pas vingut com s'imaginava la gent més avançada i insistent. En aquestes vinentes eleccions, on, per decret de les circumstàncies, primerja l'interès polític, en votant per l'Estatut, serà escament de votar per als que van fer-lo possible, que són les Esquerres; i això no solament per gratitud, sinó també per previsió; qui és

homogeni, mica encà mica enlla, amb la fàcils entesa imperant, no s'atenyora tanta cosa: si s'hi farà d'una manera tan desinibida i expedita com qui encarna una diferència irreductible. Podria multiplicar arguments i anècdotes, però em sembla que la meua tesi és ben entenedora; i que tot catalanista una mica experimental i entenen no es sabrà estar de subscriure-hi. Votem ben clar i ben net per l'Estatut.

Vindrà una dia que en anar al col·legi electoral podrem votar — ja ben reeixida Catalunya — a favor o en contra d'una proposada municipalització, o bé d'unes millores, o d'una modalitat de pressupostos. No n'hi encara l'hora. Encara cal vetllar i servir quècom d'essencial i de fonamental; cal tot i que jo comparteixi el parer del senyor Cambó que l'Estatut no perillia, no m'aconso d'això, que em sembla poc. Tampoc no perillia la Mancomunitat en una bella tongada, però visquéu equidistà; bé s'h'hi captivaren uns senyors l'esperit dels quals no ha pas mort, i algun dels quals es troba, justament, en situació d'influència o de poder en aquesta hora que ens caldrà votar. Cal tenir, em sembla, dues ments d'optimisme, i no renunciar a cap de les dues: l'una és la fe en la nostra pròpia vitalitat, fet i fet imperceptible, i l'altra la fe en la nostra preparació per si de cas; ei, si realment tenim compte de no yure desgreujar. Qui és optimista per caient natural, però es refia només de la cadència de les causes, i els efectes, i la Nèmesis històrica, i no gens del propi esforç, no és sinó un optimista incomplet, i que el llenguatge vulgar qualifica amb un epítet pastorec, vagament ofensiu. I és amb una bona indiscutiblement català i indiscutiblement republicà com ens escamur millor fortuna. — En aquestes eleccions d'avui, ja ho sabem: es tracta del punt més íntim de la terra, del més directe i irrecusable.

L'Estatut no ha pas els la seva implantació, ni cap nova actualitat pot "omplir", per a un poble, la gran actualitat d'un règim convulsiu, però encara pràcticament inedit. I quin millor guiatge en la lluita d'ara que el seu mateix, que el de la feina tristososa de Catalunya?

JOSEP CARNER

Electors de la Coalició d'Esquerres

no us deixeu sorprendre per maniobres dels electors de la Lliga

Havem de votar la **1** candidatura número

Fixeu-vos bé en la capçalera de la llista. Diu: **Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, Unió Socialista de Catalunya.**

Abans de votar, mireu si la vostra candidatura porta el número 1 i la capçalera que copiem.

Penseu que la Lliga i els seus aliats han fet circular candidatures nostres, disfressant-les amb el número de les seves.

Alerta! Les nostres **1** porten el número

Abans de votar assegureu-vos amb quina candidatura voteu.

A la nostra, sota el número hi ha quatre barres verticals.

Tingueu present que no valen les candidatures sense el número 1 i sense la capçalera que els correspon.

LES LLETRES I LES ARTS REVISTA DE PREMSA

Un llibre excepcional De Molière a Joaquim Ruyra per Domènec Guansé

"L'escala dels marins", de Molière, ha tingut fortuna entre altres. Josep Maria de Sagarra en va fer una traducció fresca i viva que va ésser representada l'any 1929 al Romea. Alfons Maseras l'ha fet una altra traducció molt més senzilla, per a la seva col·lecció d'obres completes de Molière que publiquen "Els clàssics del món". Ara Joaquim Ruyra s'acaba de publicar una tercera a la "Biblioteca Nou Espai", que gairebé gaudim a dir que reuneix les condicions de les altres dues. Veritable meravella de llenguatge, Ruyra hi ha fet, si no per la invenció — en la qual naturalment no ha afeït res — per l'expressió, una veritable obra de creació literària. Caldria pensar, per això, al costat de les obres originals de Joaquim Ruyra i considerar-la com a clàssica en la literatura catalana.

I si prenem ací l'expressió de clàssica en el seu sentit més clar i únic indiscutible de model·lar, hauríem de convenir que té, damunt de les originals, un major valor didàctic. En les originals el pensament és limitat pel mateix llenguatge de què disposa l'autor. L'escriptor artista no diu sinó allò que el seu llenguatge li permet. I carí que Ruyra posseeix un llenguatge molt abundant i que, al·luminat de la paraula, sap extreure a cada mot tota els seus sentits, descombrant-los i potser de nous, cosa en la qual, més encara que a posar-se a parlar, té la força i l'originalitat expressiva d'un autor. De tot manera, però, el pensament resta sempre limitat per aquestes possibilitats expressives. En una traducció, en canvi, hom ha de jugar amb el llenguatge i el propi llenguatge a un pensament ja formulat. Hom ha de dir, per tant, coses que no hauria dit mai, que la mateixa manera de dir hauria pogut impedir que ens fossin suggerides o que la paraula ens hauria fet eliminar. No hi ha encara avui a Catalunya escriptors que són purs, o que ens ho semblen, a força d'omissions? L'exercici de traduir obliga a l'escriptor a una major gimnàstica, l'impulsa a sortir dels propis límits, i això, el que els escriptors descausen, barrejats o simplement poc aptes porta a corrompre i a desarticlar l'idioma, en escriptors artistes, en escriptors com Ruyra, els fa trobar noves fórmules i solucions, potser per ells mateixos insospitats.

Així Joaquim Ruyra, en traduir Molière, ha escrit una pàgina de català literari i familiar alhora, que són una pura delícia. Molts dels nostres comediants, i precisament aquells que escriuen o volen escriure obres de caient popular, farien bé de llegir-lo i meditar-lo. Si en català tenim ja grans models d'expressió poètica, no ens abundem en canvi els d'expressió familiar. En català, en català literari, difem que és més fàcil de dir — i no és paradoxal — les coses difícils i elevades que les familiars i vulgars. De les solucions que ofereix Ruyra, hem de rosar a afirmar que totes si-

EL CORREU D'AVUI

Rebem per a la seva publicació la nota següent: "14 de gener de 1934. Breviari de Ciutadania. Molt senyor nostre: Hem vist amb sorpresa publicada en el diari de les veïnes, el diari de la veïna de Joan Mingués, pregant per què no li és possible d'acceptar la designació de membre del Jurat del Concurs de Contes Socials, que aquesta Secció ha organitzat. Lamentem la decisió del senyor Joan Mingués. Trobem molt curiós, però, que hagués donat el seu consentiment a un company de Junta quan va considerar el cas i ara, en la seva lletre, subratlla el mot "Socials" una mica despectivament. Dit també que el nostre company va amagar-li l'"Especial" de l'any d'aquest Concurs. El senyor Mingués potser veu visions. El caràcter del Concurs no és altre que fomentar la literatura obrera a Catalunya i donar-li impuls. En aquest punt la sorpresa és nostra en veure el senyor Mingués capficat en fantasmes. Prenem nota del seu prec. Nosaltres vam escollir els noms amb tot interès, sense pensar en que ningú del Jurat no tindrà cap de ferir-hi. Ho fem constar així per a la tranquil·litat del senyor Mingués, el qual mereix, avui com ahir, tots els nostres respectes. Us restarem agrats, senyor director, que publiqui la nostra lletre al mateix lloc on sortí la que al·ludim: Vostre. Per la Secció de Literatura i Belles Arts de l'A. E. P. Baptista Xuriguera, president."

Antoni Garcia. — Després de les autoritzades opinions que aquestes darreres dies han valorat l'obra pictòrica d'Antoni Garcia amb motiu de la seva aportació a l'exposició del Nu, ofereix un singular interès l'exhibició de dibuixos del dit artista que avui s'inicia a les galeries d'Art Syria.

Josep Prim. — E. proposa aquest pintor fer una exhibició de les seves obres el vinent mes de març. Ultra un nombre considerable de pintures a l'oli, hi serà mostrat un conjunt de pintures murals.

Rovira. — Ha estat fixada per al vinent 24 de febrer l'obertura de l'exposició de pintura del pintor Rovira, a les sales de Syria.

Paul Gerdard, traductor al català. — Acaha de sortir una edició catalana de "Tu i jo", de Pau Gerdard, veritable breuari d'amor, d'una sensibilitat exquisida. La Llibreria Catalònia n'ha fet una luxosa i bella edició.

Biblioteca Univers. — Aquesta Biblioteca, la més popular i econòmica de les actuals biblioteques catalanes, acaba d'incorporar-se "Vida i mort del reverend Basil Fivelink", una de les més intenses narracions de Leonides Andreiev, segons versió directa del rus de B. Marcov i Pau Cirera.

Francesc Bordas i Sallés acaba de publicar un llibre molt interessant que ve a enriquir la bibliografia catalana de llibres de viatge. Es titula: "Diari d'un viatge al Canadà i Estats Units de l'Amèrica del Nord". L'illustren interessants fotografies.

Un manual d'Història del Comerç. — És imminent l'aparició, dins la Col·lecció Popular Barcino, d'un resum d'història mercantil, escrit per Alfons Maseras.

Un nou volum de "L'Estel", de València. — Aquesta meravellosa col·lecció valenciana publica molt aviat un nou volum: "La llengua dels valencians", del jove filòleg M. Sanchis i Guàrdia.

Les seccions d'avui

Revista de Virgili hi diu que a tota la literatura de la nostra terra és la vida claríssima que es juga a Barcelona una de les batalles més importants de l'Autonomia i de la República.

Podeu estar ben segurs que els patriotes liberals de qualque municipi català es trobessin en l'alternativa de entrar a la victòria o al propi municipi i a la victòria a Barcelona, tindrà sense dubte aquesta última victòria, que és la transcendental. No en un sol municipi català, ans bé en deu i en vint i en trenta municipis, els catalanistes d'esquerra sacrificarien les respectives victòries locals al més alt sacrifici pograssiu assegurar la victòria a la ciutat de Barcelona.

Però no hi ha cap alternativa, cap tria a fer. Les seccions catalanes guanyaran demà a Barcelona, com guanyaran a la gran majoria de les ciutats i viles importants de Catalunya. Una darrera esquivada a Barcelona difícilment podria compensar per múltiples victòries al restant de Catalunya, per brillants que fossin les victòries, mentre que la victòria a Barcelona val per totes les victòries que a les poblacions comarcales poguessin fallar.

Aquestes realitats polítiques tan doblement responsables la democràcia esquerrista barcelonina en les eleccions de demà. La fan responsable davant Barcelona i davant Catalunya, davant de la ciutat i davant de la nació.

No poden perdre, demà, a Barcelona, els partits d'esquerra que van configurat a la gran batalla. No poden perdre ni materialment ni moralment. No sols tenen la seguretat de guanyar, sinó que tenen també l'obligació de guanyar. Barcelona, la "torre mestra" del Principat, com li deien segles enrera, ha d'estar a l'alçada de la seva història, del seu present i del seu esdevenidor. Ha d'estar a l'alçada de la seva influència damunt Catalunya i damunt Espanya. I, per tant, ha de donar als ideals del catalanisme esquerrista un triomf ressonant, que repercuteixi a totes les Espanyes i especialment a Madrid.

El nostre més gran català del segle XIX, Pi i Margall, són rics de magnífiques frases de claredat i profeticitat. En un dels seus articles d'"El Nuevo Régimen", el Mestre diu, entre altres coses, que la seva ciutat natal, que Barcelona seria l'espasa de Brenus en la política espanyola, és a dir, el pes que decantaria la balança.

I bé: la profecia de Pi i Margall està en ple compliment i demà tindrà una realització decisiva. Barcelona, donant la victòria a les esquerres catalanistes i republicanes, decantarà la balança, que encara oscil·la, cap al costat de la Catalunya lliure i de la República esquerrista i federal.

L'OPINIO

Descriu la dificultat de dir que ha fet la Lliga en aquestes darreres dies de propaganda electoral.

"Per molt que corrin els altres partits, no la podran arapar en la cursa de la propaganda a tot drap, perquè la Lliga compta amb l'assistència material de l'alta burgesia i de la Banca, vinculades en llurs hores polítiques figurants en tots els Consells d'administració. Ens han explicat gent mateixa de la conjunció carlino-regionalista que Cambó, el secretari general, presideix la magna oficina electoral muntada amb aquell tren que sovint veiem en les pel·lícules dirigides per Lubisch, si fa o no fa tal com la imaginació de Pompeu Gener s'atribuïa en una de les seves fantasies millors. Un exercit de secretaris, distribuïts en departaments, que comanden innumerable mecanògrafs, taquígrafs, comptables, telefonistes. Tot un ministeri o, si voleu, tota una gran firma americana. D'un muntatge així en surten pamflets, diatribes, pancartes, anuncis, proclames, arengues, blames i tot el que convingui per tal de polvoritzar l'adversari. Hi juga tot allò de més baix que pot rendir la imperfecció humana. Diríem com Albert Londres, davant els presídels de la Guàrdia: "El Dant no havia vist res". Com que la maldat també requereix intel·ligència i per a nosaltres Cambó no ha tingut mai sinó una certa vivor o "picardia", creïem que els pocs encerts que dintre la bretolada puguin ésser reconeguts a aquesta mena de propaganda, no són d'ell. Més aviat s'hi veu la mà, diguem-ne la mà, de determinats col·lits que cerquen el rosegó."

Però no troba ací encara la millor immoralitat de les dretes, ans en la presó que hom fa a les conculcades.

"Aparèiem-nos per un moment dels drams de les comars històriques i refugiem-nos mansament amb humilitat al recinte pacífic de les consciències amaraes de fe i de fervor místiques. En aquest altre cercle de l'avenc electoral trobem dues bagasses amb els ulls plens de llàgrimes i el cor cullit de sospirs que es diuen Juntas diocesanes d'Acció Català. "La Veu" publica el manifest en català. "El Correo Català", òrgan de l'Alfonso Carlos, cabdill dels successors del mossèn Ramet i del Curia Santa Cruz, ho fa en castellà. Totes dues Juntas diocesanes, sota l'alt patronatge de monsenyor Irujo, recomanen als fidels que stor-

Els llibres nous

"Breviari de Ciutadania: Paraules a la Joventut" per Carles Rahola

Si la resurrecció de Catalunya ha d'ésser per al nostre poble una "vita nova", és de justícia no oblidar que aquesta tingué uns precursors: Arribau, Pelai Brís, Víctor Balaguer, Boixadell... Uns profetes: Guimerà, Torres i Bages, Prat de la Riba, Martí i Julià, els apòstols dels quals foren legió, tanta que, en massa, podem anomenar-los "els provadors de la Llei de Jurisdiccions", i, suau, uns "pre-martirs": els perseguits per la dictadura.

La insensatesa de l'ofensiva postrema de l'assaltisme espanyol tingué la virtualitat de provocar un sentimentalisme romàntic en els estrangers populars, fins aleshores poc menys que inhibits del desenvolupament de la nostra terra. Fou l'entrada al catalanisme del poble veïtable, del que s'afegí i del que treballa, d'aquell que havia vist sempre amb recel la reivindicació nacionalista per creure-la una obra regressiva d'intel·lectuals i d'artistes, però que en comprendre que també hi tenia un lloc, hi entrà per a aportar-hi el sentit social que foren de tradicions i d'arraigades, i la força d'acció que en l'hora del treball féu el pes de l'èpica en la balança dels perseguits per la dictadura que es llançaren al carrer per a consumir el canvi de coses.

Per això, aquests ex-perseguits, foren els qui oclien, gairebé autòmatament, de clàssica i de clàssica el català dels seus avantresponsabilitats l'escritura de la política nova de la Catalunya, si no triomfant, ben distinta de la venada i encapçalada del 1909-1910.

Pensant, actualment, en aquesta èpica històrica, hem de preguntar: Què hauria pogut el llenguatge de l'èpica en la nostra literatura? Què hauria pogut el llenguatge de l'èpica en la nostra literatura?

Per això, aquests ex-perseguits, foren els qui oclien, gairebé autòmatament, de clàssica i de clàssica el català dels seus avantresponsabilitats l'escritura de la política nova de la Catalunya, si no triomfant, ben distinta de la venada i encapçalada del 1909-1910.

Pensant, actualment, en aquesta èpica històrica, hem de preguntar: Què hauria pogut el llenguatge de l'èpica en la nostra literatura? Què hauria pogut el llenguatge de l'èpica en la nostra literatura?

Al Cafè de les Set Portes

Sopar de comiat a l'escultor Angel Ferrant

Dijendres a la nit va tenir lloc al "Cafè de les 7 Portes" el sopar amb què els artistes, literats i amadors d'ADLAN acomiadaven l'illustre escultor Angel Ferrant, al qual el traspass de serveis trasllada a Madrid en el seu càrrec de professor.

Hi assistiren uns trenta comensals, entre els quals: Angel Ferrant i senyora, Joan Miró i senyora, Lluís Montanyà i senyora, Joaquim Sunyer i senyora, Sebastià Gasch i senyora, Rodríguez-Arías i senyora, de Muntaner i senyora, senyoretes Mercè Ros i Lobo, senyores J. L. Sert, Robert Gerhardt, Illescas, Sabater, Torres-Claver, Sindreu, Prats, Sarró, Malvel, Daniel Planes, Magrinyà, Alfons Puig, Aulina, Xavier Vidal de Llobatera, Josep Ribes, etc.

Trameteren entre altres llur adreça: J. V. Foix, Victòria Gil de Foix, Trens, Nubiola, G. A. T. C. P. A. C., etc.

L'acte va transcórrer joies, com ecau entre artistes. No cal pas remarcar que no hi hagué ni intent de parlaments.

ACABA DE SORTIR...

Ahir sortí el primer volum dels "Assaigs de Joan Crexells"

Una bella notícia: ahir aparegué als aparadors de les llibreries el primer volum dels "Assaigs de Joan Crexells" editats per cura de J. Estelrich i Carles Riba. És titula "Primers assaigs" i en les seves 215 pàgines densos conté: "Les veritats absolutes", assaig de tesi doctoral; Fillosos contemporanis: Hermann Cohen, Rudolf Eucken, Eduard Claparède, Alois Rieche, Benedetto Croce, P. C. S. Schiller, Bertrand Russell, Leonardo Coimbra.

A aquest primer volum en seguiran dos més. El segon contindrà els més madurs dels assaigs de l'enyorat escriptor, i anirà precedit d'un estudi sobre la preparació filosòfica i la formació del pensament de Joan Crexells. El tercer, i darrer volum, serà una

EL DILUVIO

Afirmo que els diners de les dretes són emprats abundantment en la compra de vots.

"Los amañes se han realizado tan habilidosa y oportunamente por los mulidores electorales de la Lliga que muchos de ellos pasaron inadvertidos a los interventores de la coalición de izquierdas republicanas, por rigurosa que sea su inspección."

A la menor duda que se ofrezca, no admitan los interventores, adjuntos y apoderados de las izquierdas la introducción de candidaturas en las urnas, pues en los falsos electores y en los que se proponen votar repetidas veces principalmente confían los lligueros para salir victoriosos.

Poco les importa que el triunfo se lo proporcionen a costa de todo género de fraudes i tropelías; la cuestión es apoderarse de la administración de la ciudad, prólogo del dominio de Cataluña que tan magníficos negocios les puede proporcionar.

Política y negocio son cosas idénticas para los lligueros. Sus triunfos electorales repercuten en las bien repletas cajas de caudales de sus dirigentes. Toda la vida política catalana se traduce para esos logreros en una cuestión monetaria.

Esa gentalla, en la creencia de que todos son de su condición, ha imputado a la Esquerra Republicana el aprovechamiento de cédules falsas para la captación de votos. La burda estratagemas a que apellaron para comprobar sus acusaciones les falló completamente; pero, estultos al par que mendaces, han persistido en atribuir a las izquierdas republicanas una trapeceria por los lligueros utilizada, como está plenamente comprobado en las elecciones últimas y la cual les proporcionó algunos miles de sufragios. Nunca han tenido esos políticos de ventaja el menor escrúpulo; pero lo que es ahora, supeditándolo todo a ganar las elecciones, dan muestra de una invecundia inaudita.

Guardados de Barcelona y de

EXPOSICIONS D'ART GALERIES LAITANES

CORRE CATALANES, 615

D. NAVARRO, D. NAVARRO, D. NAVARRO

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 30

A. DE CABANYES, Pintura

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 30

ELI GARCIA, Pintura

SALA PARES

PASSEIG DE GRACIA, 30

JOSEF BORDAS, Pintura

SALA GASPÀ

PASSEIG DE GRACIA, 30

JOSEF BORDAS, Pintura

LA PUBLICITAT

Diumenge, 14 de gener de 1934

Revista de Virgili

EL CORREU D'AVUI

Les seccions d'avui

EL DILUVIO

EL SOL

LA PINACOTECA

SALA BUSQUETS

SALA PARES

SALA GASPÀ

La posició de les Esquerrres davant dels problemes municipals

Discurs del senyor Carles Pi i Sunyer

El senyor Pi i Sunyer, que encapçalava la candidatura d'Esquerrres catalanes, ha fet les següents manifestacions, que constitueixen un programa municipal a desenvolupar a l'Ajuntament de Barcelona:

La importància que en l'aspecte polític tenen les propres eleccions municipals no ha de fer oblidar els problemes de caràcter administratiu plantejats a l'Ajuntament de Barcelona i la necessitat de donar-los solució. És per això que les eleccions del diumenge d'aquí, que ultrapassen el marc purament electoral i local, i que tindran en aquesta hora tanta influència considerable i pensament decisiva en la gestió de la política republicana i la consolidació de l'autonomia de Catalunya. Però és natural també que el ciutadà barcelonès, coneixedor de la situació anglosa i difícil del Municipi, sigui saber quin és el pensament i la política de conducta dels partits polítics que aspiren al Govern de la Ciutat.

Una de sortida i base inicial de tot programa d'actuació ha d'ésser el reexamen de la situació de la ciutat i de la política municipal, de la qual cal no oblidar els veritables responsables en els ajuntaments anteriors a la proclamació de la República. Pel volum de la Deute municipal, degut a un deute ordinari i a un increment de despeses extraordinàries, agreujat en el temps de la Dictadura, les obligacions financeres que se'n deriven representen aproximadament la meitat del pressupost de despeses.

Cal tenir la franquesa d'advertir als ciutadans de Barcelona que la primera causa de la propera gestió municipal ha d'ésser de severitat, de recolliment, de reconstrucció. Fora fàcil exposar un programa de diverses obres i fer tot seguit que pengui possessió i s'obri l'Ajuntament; però l'obra enganyosa, perquè no podria emprendre-les amb el seu propi esforç, en un breu termini, sense comptar amb els mitjans i recursos necessaris. És, doncs, imprescindible destinar el primer temps de la propera etapa municipal, potser el primer any, a la tasca de reconstrucció esmentada que evita la ruïna de l'Ajuntament de Barcelona i del després majors possibilitats d'actuació en els diversos aspectes en què pot desenvolupar-se, i amb preferència amb un caràcter de millorament social.

Unament indispensable d'aquesta obra ha d'ésser l'ordenació financera i el sanejament econòmic del Municipi. La situació ve agreujada no solament pel considerable volum del Deute, sinó també per les dificultats que troben les gestions al credit, degut a la crisi econòmica general. Per altra banda, la gran distribució i fraccionament en el nostre poble dels valors municipals, que formen en gran part la base dels seus establis d'un nombre considerable de famílies modestes, fan que hagi de tractar-se tot el que a ell es refereix amb tota atenció i el màxim respecte, el qual no exclou l'estudi d'aquelles mesures serioses de sanejament que consisteixen i enforteixen el credit. Però la base del veritable sanejament financer ha d'ésser l'efectivitat i sincerament dels pressupostos, la reducció de les despeses i l'enfortiment dels ingressos i el perfeccionament del sistema rectoriari, tenint especial cura que les càrregues municipals recaiguin sobre els elements que puguin resistir-les sense danys per a la producció i el treball barcelonès, i sobretot damunt de les persones i organismes econòmics d'una manera directa o indirecta beneficiària dels serveis del Municipi o a guanyos deguts a funcions de caràcter municipal. Extrem important de l'ordenació financera ha d'ésser el sanejament del capital, la cooperació de tots per resoldre els problemes derivats dels deutes pendents produïts en temps de la Dictadura sense la iniciativa i el consentiment de la ciutadania barcelonès.

Després de la deguda normalització de la vida municipal és de gran interès precaritzar exactament els serveis que corresponen a la seva esfera de competència, la insubstitució amb què l'Estat ha de sempre els serveis públics a Catalunya, el desconeixement i l'oblit de les nostres necessitats més imprescindibles, vinguin a produir un fenomen de substitució. Com que les competències catalanes eren relativament fortes en l'aspecte financer — encara que aquesta fortalesa s'ovint era més aparent que real i portava a la insubstitució i augment del Deute —, en l'època que l'Estat fallava, tendien naturalment a suplir les seves deficiències i així s'ha arribat a una situació perjudicial i consensuària. Servir, que han de correspondre a l'Estat i que aquest no prestava, eren i són ara, per la Diputació de Barcelona, altres serveis que corresponen a l'Estat, o bé a la Diputació primer i a la Generalitat després, són realitzats per l'Ajuntament de Barcelona. Amb aquest sistema queden fortament carregats els pressupostos de les corporacions locals amb atencions que no els pertanyen, i es dona lloc a defectes inevitables d'organització i a duplicitat de serveis. Cal doncs, ara que la implantació de l'autonomia ens dona una major oportunitat, fer la delimitació de les funcions de competència del Municipi, i una redistribució de càrregues i serveis passant a l'Estat i a la Generalitat aquells que naturalment els corresponen.

El Conseller de Governació parla per ràdio

Després de les quatre de la tarda

Abans de la Junta de Governació, senyor Soler, va pronunciar, davant el micròfon, el següent parlament:

Com a conseller de Governació — manifestava — directament responsable del manteniment de l'ordre públic i de la lliure emissió del vot, he de dir que tinc preses totes les disposicions per tal que l'ordre sigui perfecte i la garantia de tothom absoluta. Les forces a les meves ordres tenen instruccions categòriques. És la llei la suprema norma que ha de regir la jornada electoral de demà. Si hi hagués algun insensat disposat a provocar violències i agitats, a coaccionar els altres, a dificultar la lliure expressió del sufragi, he de fer-li avinent que el pes de la llei caurà inflexiblement damunt d'ell.

Aquesta és la norma del Govern de la Generalitat, i serà seguit aquesta la nostra conducta de governants d'una democràcia i de responsables de l'aplicació d'unes lleis i de l'exercici permanent dels drets dels ciutadans.

I perquè la nostra norma és aquesta — següent dient —, he d'expressar la meua sorpresa i la meua protesta pels conceptes emesos aquesta tarda, des del micròfon, pel senyor Cambó, líder de Lliga Catalana. Conceptes que considero, salvant tots els respectes a les persones i als partits polítics, completament fora de lloc, allunyats de la veritat i impropis de la situació política que ocupa qui els expressava.

La primera consideració que se m'acut davant d'aquest fet, és justificar inversions que el senyor Francesc Cambó es dediqui, per mitjà de la ràdio, al desprestigi sistemàtic de totes les autoritats de Catalunya i a l'exploitació de vulgars insidies sense fonament de realitat. Em sap greu, com a autoritat de Catalunya i adreçat a una simple ciutadania, que hi pugui haver un polític del nostre poble que hagi de valdre's d'argumentacions semblants a les emeses per l'esmentat senyor per tal de portar a cap la seva propaganda electoral. No són les paraules del senyor Cambó les que donaran precisions als ciutadans de Barcelona i de tot Catalunya una sensació de responsabilitat i de capacitat de Govern.

Com a conseller de Governació del Govern de Catalunya, he de repetir que el manteniment de l'ordre públic i la garantia del dret de tots els ciutadans són considerats per mi com a normes essencials de la meua actuació de governant. Francesc Cambó, amb paraules lleugeres, ha afirmat que jo havia vulnerat la Constitució en ordenar la matinalada passada que fossin efectives econòmiques a centres polítics. Em sembla extraordinari que el senyor Cambó ignore, a despit de la meua extrema prudència en aplicar-ne els seus preceptes governatius, que ens trobem encara en estat de excepció i, per tant, pugui ordenar escorcolls. Com en tota altra diligència de caràcter governatiu, el conseller de Governació, responsable de l'ordre públic, no fa altra cosa que moure's dins l'òrbita estricta de les seves atribucions. I encara he d'afegir que n'he fet el menor ús possible per tal que la campanya electoral es pugui desenvolupar a Catalunya en completa llibertat, sense que la meua autoritat posés la més mínima dificultat a la lliure expressió del pensament i del programa de ningú.

El concepte que el Govern de Catalunya té de l'autoritat i del dret és massa rígid perquè pugui influir i medietzar-lo el partidarisme o la simpatia per determinades ideologies. Ha afirmat el senyor Cambó, en la seva conferència, que els agents de policia que efectuaran l'escorcoll a Lliga Catalana anaven acompanyats per persones estranyes, i jo he de manifestar, corroborant el que acabo de dir, que es tractava de dos alumnes de l'Escola de Policia que no feren res més que complir amb el seu deure.

Així és tot, i agrairé al senyor Cambó que abans d'emetre judicis temeraris tracti de confirmar i garantir les seves paraules, puix que no s'hi val, ni és tolerable, que un home que es diu catalanista i defensor de la pau ciutadana es dediqui al desprestigi de les autoritats de Catalunya i a la fomentació de demagogia estèril, perniciosos i antipatriòtics.

Acabo el meu parlament — va dir — repetint una vegada més que el Govern de la Generalitat de Catalunya i jo, com a conseller de Governació, estem disposats a mantenir l'ordre més estricte i a garantir la llibertat del sufragi que és patrimoni de tots els ciutadans.

Un aldarull a la cua de passatgers dels autobusos d'Horta

Al carrer de Pelajo, amunt a de Batmes, lloc on els autobusos Roca tenen llur parada de principi de trajecte, amb el produït un aldarull degut a que els que esperaven l'autobús d'Horta es trobaven, després de l'arribada, estona de fer cua, que no hi podia pujar perquè ja venia ple.

Encarant-se aleshores a dir que el va recollir una comissió d'assalt, que regularitzà el servei i feu callar les protestes.

Un document de la Junta del Cens

Després de les quatre de la tarda

El president de l'Audiència de Barcelona ha rebut la comunicació següent, que li ha estat tramessa per la Junta Central del Cens:

«Excel·lentíssim senyor: Vista la comunicació de V. E. consultant: primer. Si a tenor de l'article 43 de la llei del 8 d'agost de 1906, deuen haver de considerar-se com a presents al local on se celebri l'elecció i amb dret a emetre els seus sufragis els electors que, havent-hi acudit abans de les quatre de la tarda, es trobin a l'edifici en el qual hi hagi instal·lat el Col·legi, o bé en filera ordenada al carrer; podent, en cas afirmatiu, prendre les precaucions que calguin perquè no s'hi afegixin altres persones, i segon: Si reconeixent el dret dels candidats, encara que tinguin intervinguts en l'elecció, a presenciar personalment les operacions electorals o bé per conducte dels seus apoderats, ha d'autoritzar-se que ocupin el local nombrosos apoderats d'un sol candidat: Considerant que, degut a la cabuda que normalment solen tenir els locals dels Col·legis en els quals solen instal·lar-se les Seccions, no hi poden cabre molts electors que guardin entre ells l'ordre degut i que, molt sovint, solament s'hi troben el que està votant i el que el segueix per a fer-ho, quedant-se tots els altres fora, quedant-se a la porta del Col·legi, amb el qual, cal d'atendre la lletra de l'article 43 en tota la seva extensió, solament podrien votar els dos electors indicats i encara ple el Col·legi, si hi hagués d'altres a fora per no cabre dins, únicament podrien fer-ho els que fossin dins, quedant-se sense poder votar els de fora, tot i haver arribat molt abans de les quatre, la qual cosa no s'adiu amb l'esperit de la llei, ja que aquesta, en tot el seu context, tendeix a garantir el dret i la independència de l'elector per a la lliure emissió del sufragi: — Considerant que, fixada per la llei l'hora de les quatre perquè el president de la mesa anuncii que s'acaba la votació, tot perfecte dret a emetre el seu vot l'elector que hagi arribat al Col·legi abans d'aquella hora, sense que pugui considerar-se minuat per la presència dels que haguessin arribat abans i no essent possible que votin alhora, sinó d'un a un, guardant l'ordre d'arribada i que la votació no s'acabi fins que tots els que hi estiguin presents a les quatre puguin exercir el seu dret: — Considerant que, per l'article 31 de la mateixa llei, els candidats poden estendre poders en forma als individus que tinguin per convenient, és a dir, sense limitació de nombre, i que no se'ls podrà negar l'entrada als Col·legis electorals, havent-hi prou amb que l'apoderat exhibeixi l'escriptura notarial del mandat, fets a favor seu, i que, per tant, pugui trobar-se tots, en qualsevol moment, al mateix Col·legi: — Considerant que a cada Secció electoral el president de la Mesa té autoritat exclusiva per a mantenir l'ordre i que ha de tenir cura que l'entrada al local estigui sempre lliure i expedita per a les persones que tenen dret a entrar-hi, i entre les quals es troben els votants: — La Junta Electoral del Cens, en sessió celebrada avui sota la meua Presidència, ha acordat, respecte al primer punt consultat que, en efecte, han de considerar-se presents al local de l'elecció i amb dret a emetre el sufragi els electors que havent-hi acudit abans de les quatre de la tarda encara es trobin al Col·legi o al carrer en filera ordenada, i és el deure del president de la mesa prendre les precaucions que calguin perquè no puguin incorporar-s'hi altres persones. I, referent al segon punt, que no pot ésser privada l'entrada al local del Col·legi dels candidats ni dels seus apoderats, i és deure del president de la mesa tenir cura, en tot moment, de l'ordre i que no es pugui privar ni dificultar tan sols l'entrada dels electors al Col·legi ni la lliure emissió del sufragi en ell mateix: La qual cosa posa a conegiment de V. E. els efectes oportuns. — Madrid, 8 de gener de 1934. — P. El President: El Vice-president Primer. L. S. de Toca = Rubricat: Sr. President de la Junta Provincial del Cens Electoral de Barcelona.

Sha solució satisfactoria

ment el conflicte de Figols

Ha estat solucionat el conflicte de Figols. Abans d'ahir s'arribà a un acord entre la Societat explotadora i els obrers. S'ha resolt en la forma següent:

Entre el dimarts i el dimarts la Companyia liquidarà els jornals endarrerits que deu als obrers, i admetrà al treball els 400 que havia acomiadat abans. Els obrers, per la seva banda, es comprometen a donar el rendiment de treball degut. Finalment, s'acordà que l'obra que no ho faci, sense causa justificada, sigui acomiadat definitivament.

En parlar d'aquest afer amb els periodistes, el senyor Soler digué que aquestes solucions el satisfien molt, perquè tallen d'arrel les derivacions que hauria pogut tenir el conflicte, cas de no haver estat resolt, i perquè la situació de la Companyia millorarà automàticament si els obrers donen un major rendiment de treball.

El President de la Generalitat s'adreça al poble de Catalunya

Discurs pronunciat ahir al migdia, per ràdio, des de la Presidència de la Generalitat de Catalunya

Catalans:

Les eleccions municipals que Catalunya celebrà demà, diumenge, tenen per a nosaltres una significació nacional, puix que són les primeres a data i el sistema de les quals ho han determinat, només, les Cortes catalanes, filles del sufragi del nostre poble, i el Govern de la Generalitat de Catalunya.

Així cal afegir-hi que són també les primeres que farà Catalunya essent ja responsable de l'ordre públic, i tenen, doncs, una extraordinària importància: i és per això que, com a President de la Generalitat, m'adreço avui al poble de Catalunya recomanant-li que, veient pel prestigi de la nostra autonomia naixent, respecti en tota la seva integritat el dret de tothom al sufragi, la lliure emissió del vot, i que aquestes eleccions puguin ésser model·liques i representatives davant d'Espanya de l'eficiència de les nostres llibertats i de la capacitat dels catalans per a regir-les i honorar-les.

I si com a President he de recordar que el vostre dret indiscutible significa també el deure de reconèixer el dret dels altres, com a cap d'un Govern que es recolza en la voluntat democràtica expressada pel nostre poble, i com a cap d'un partit que tanta dies de glòria ha donat a Catalunya, he d'assenyalar l'abast de la propera lluita electoral, les conseqüències de la qual tant han d'influir en les perspectives futures de la política espanyola.

En aquest moment, per la iniciativa i la direcció de les esquerres catalanes, Catalunya influeix d'una manera indubtable tota la política general de la República. Aquesta irradiació de la nostra influència és visible i manifesta: i d'aquest fet, si Catalunya sap aprofitar-lo, poden derivar-se'n, tant per ella, com per a la República, avantatges positius i beneficis d'un abast incalculable.

Els actuals moments són delicats. S'està incubant en la vida política d'Espanya una lluita les conseqüències de la qual poden dependre, en gran part, del resultat electoral de demà a la nostra terra. Aquest resultat pot influir decisivament, pot decantar d'una manera gairebé definitiva una o altra tendència. La sort de Catalunya està enllaçada amb la sort de la República i això es veu clarament amb l'actitud i el gest de les dretes monàrquiques i reaccionàries espanyoles, que feren (no podem pas oblidar-ho) la campanya electoral a base de combatre l'Estatut de les nostres llibertats. Invito, doncs, tots els catalans a què reflexionin la situació a què pot portar-nos el triomf de les dretes que van amb els carlins monàrquics en aquest moment de plasmació del nostre Estatut; en aquest moment que ens interessa tant una era de confiança i de pau que ens permeti dedicar el nostre esforç a l'obra de reconstrucció nacional.

Aquesta obra té necessàriament el triomf de les esquerres. No ja perquè, amb la República, aconseguim elles les llibertats que avui té Catalunya. Tampoc perquè són elles les úniques que poden garantir-les amb dignitat. Sinó perquè el triomf de les dretes, degut a les seves aliances, als seus compromisos i a la situació general d'Espanya, representaria políticament, un perill per a la nostra autonomia i, socialment, l'inici d'un desastre. Per raons, doncs, de política general, pel sentit de continuïtat de l'obra catalana, i per imperatius de justícia i d'ordre, convé que demà guanyin les esquerres.

La victòria de Lliga Catalana, si guai dit amb tot respecte per les persones i per als partits, fora, en aquests moments, una desgràcia per a Catalunya. Tal com va dibuixant-se el panorama general de les forces i les organitzacions polítiques d'arreu d'Espanya, el triomf de la Lliga (aliada amb carlins i monàrquics) iniciaria la degradació dels esforços que nosaltres, vençuts i tot, poguéssim fer, desbordats com seríem, per la irritació i el sentit de revenja de grans capes socials i polítiques, iniciaria, repetit, una llarga època de disturbis, d'inquietud, potser de violència, que vindrien a comprometre els més cars i sagrats interessos de la Pàtria.

La tasca a fer no és fàcil: Jo comencio per a dir que les esquerres governants no trobaran tampoc el camí planer, i que caldrà que el poble ens doni un marge de confiança i de temps perquè puguem situar tothom al seu lloc, i tot dret a la Lliga. Això no s'aconsegueix, naturalment, sense dificultats de govern i sense un primer període d'un treball anegat, intens i agut, que estem disposats a afrontar. Però això no podria de cap manera fer-hi la Lliga, l'exaltació al poder de la qual fora el començament d'una lluita de recursos lamentables.

De tots els actes polítics que he realitzat en la meua vida, al servei sempre de la democràcia catalana, un dels que més m'enorgulleix és el d'haver aconseguit, ara (seguint les directrius que ja va assenyalant en vida el gran Francesc Macià, alta figura nacional de Catalunya, única entre les més grans), reunir les forces esquerres de Catalunya, i agrupar-les en un bloc per a la lluita.

Aquesta lluita és ben clara: d'una banda, Lliga Catalana, carlins i monàrquics. De l'altra, catalanistes, republicans i democràtics. Les esquerres mantindrem els nostres punts de mira, sense regular ni un mil·límetre, disposats a realitzar des del Govern l'obra renovadora i constructiva, que fou l'apèl que donà ardor i emocionant impuls a l'esforç vital del 14 d'abril.

Aquesta tasca s'ha de reprendre i s'ha de realitzar completament, sense desfalleïment i de cap mena. I per a realitzar-la necessitem i demanem la confiança del poble per tal que la nostra autoritat quedi enrobustida i puguem mantenir a tots en l'exercici del dret que nosaltres pot desenvolupar-se sota l'imperi de la justícia i de l'ordre.

En l'aspecte administratiu, la candidatura que les Esquerrres presentem a la nostra ciutat és l'avantatge indubtable d'una tasca tenaç, acurada i intel·ligent. És una candidatura capaç, honesta de cap a peu. Hi ha en ella una selecció d'homes especialitzats, que són garantia que a l'Ajuntament de Barcelona s'hi donarà a terme tot allò que la ciutat reclama. Entre la mar i la muntanya, amb un clima magnífic, amb una situació geogràfica enviable, Barcelona és una ciutat esplèndida d'enormes possibilitats. La mà i la intel·ligència de l'home han d'aprofitar aquests dons de la natura i han de fer del nostre Cap i Casal, ultra la ciutat neta i la ciutat sana, ja ciutat culta, la ciutat digna d'ésser la gran capital de la nova Catalunya ressorgida.

Ciutadans: Vosaltres teniu la paraula. Signi la que sigui la vostra decisió, cal que tots acatem la voluntat sobirana de la democràcia.

I que per sobre de tot i de tothom plani ben alta, com l'anhel viu i viu del nostre poble, aquesta doble invocació: Visca Catalunya! Visca la República!

Envien les notícies en català!

BAYER

Contra tots els dolors

Cafiaspirina

Són descoberts els autors d'un robatori a Palausolitar

La policia de Barcelona procedí a la detenció de tres individus que efectuaren dos robatoris, amb dos dies de diferència, a la torre que el Sr. Folch i Torres té a Palausolitar.

Els detinguts, que han estat posats a disposició del jutjat de Sabadell, robaren diversos aparells de ràdio, una màquina de retratar, pocs de roba, etcètera, que vengueren a un drapaire del carrer de Padilla anomenat Genís Gurau Gómez, el qual fou detingut, i recuperades totes les peces i efectes, exceptuant la màquina fotogràfica, que hom confia retrobar.

La Confederació Gremial catalana i la lla sobre Cooperatives

Abans d'ahir, divendres, al matí, foren lliurades pel Consell Directiu de la Confederació Gremial Catalana al Parlament de Catalunya les conclusions sobre la Llei de Cooperatives, que s'aproven en la darrera assemblea de Gremis de Catalunya, celebrada el passat dia 9.

Els esmentats conclusions són produïdes d'un estudi profund sobre la conveniència de donar forma i vida a l'integralment cooperativista a les institucions que sota aquest ideari tracta de fixar la Generalitat de Catalunya, i demostren la sincera i efectiva col·laboració de la Confederació Gremial Catalana envers el problema en qüestió.

Els tribunals NOTICIARI

Causas vistes ahir

A la Secció Primera va comparexer Juli Martínez de la Tàpia, acusat d'haver-se apropiat cinc mil pessetes que li foren lliurades per a fer un dipòsit. La pena que sol·licità el fiscal fou d'un any i un dia de presó.

A les restants Seccions se suspengueren, per diversos motius, les vistes que hi havia anunciades.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA

Es van veure les causes contra Francesc Roig i Josep Batista, acusats de tinença il·lícita d'armes. Els fou imposada la pena d'un any a cada un.

També es va veure la causa contra el sargent Josep March, el qual, en una taverna del carrer d'Assonadors, va atemptar contra uns guàrdies.

Després de la prova el fiscal modificà les conclusions que havia presentat en el sentit d'apreciar solament la resistència, per a la qual cosa es limità a demanar-li un mes i un dia de presó. Aquesta fou la condemna que li imposà el tribunal.

VARIA

Davant la Sala de Govern va prometre el càrrec el nou procurador senyor Francesc Ferrer i Sis-car.

Pel lletat defensor de Benjamí Balsano, senyor Seseres, i el seu procurador, senyor Puig Rosés, ha estat sol·licitada l'aplicació de l'indult a favor d'aquell condemnat, ja que l'assassinat va tenir lloc abans del 8 de desembre. L'escrit que han presentat està basat en el fet que havent-se accedit a aplicar l'indult a Eulàlia Mainou, també pot ésser aplicat a Balsano.

Leopold Delgado ha denunciat que de casa seva, situada al carrer de Santa Mònica, un desconegut va emportar-se'n, pel procediment de la metxa, quatre ventalls antics, valorats en la quantitat de 1.300 pessetes.

El jutjat número sis es presentà a la Presó Celular i efectuà un acompanyament entre els detinguts i processats per l'atracament a la casa Pàmies amb diversos testimonis presencials d'altres atracaments. La diligència no donà el resultat que n'esperava, ja que cap dels testimonis no reconegué ni un dels tres detinguts com a autors dels altres robatoris a mà armada.

Pel fiscal del Tribunal d'Urgència foren qualificades les següents causes:

Contra Antoni Castelló, per coaccions als obrers dels autobusos Roca, dos mesos i un dia de presó; contra Joan Palomo i Francesc Roig, processats pel jutjat de Sant Feliu per temptativa de sedició, dos anys, quatre mesos i un dia; contra Manuel Vicente Esteve, per tinença il·lícita d'armes, un any. Les dites causes es veuran durant la present setmana.

Han estat frameses al Laboratori Médico-legal les viscères de Margarida Barber, la mort de la qual se suposa que fou deguda a emmetinament, per tal que siguin analitzades. Instruïx el sumari el jutjat número catorze.

Assenyalaments per a demà

AUDIÈNCIA TERRITORIAL
SALA PRIMERA. — Interdites: J. Moragues contra F. Pujol. Menor quantia: E. Pezo contra L. Peramón. Divorci: Carles Martín contra Angèl Aragonès Simó i fiscal.
SALA SEGONA. — Incident: Josep Coll de Romero contra Josep Mestres Sala i altres. Major quantia: Joan Gorina de Vilanova contra Pau Giral Joanola.

AUDIÈNCIA PROVINCIAL
SECCIÓ PRIMERA. — Tres orals per lesió contra Maria Francesc, Escolàstica i Sebastià Miquel. Contra la salut, Antoni Navarro.
SECCIÓ SEGONA. — Dos orals per estafa contra Vicenç Valler i Alfons Sancho i altres. Dos orals més per estupe i robatori contra Miquel Bofeda i Gregori de Paz.
SECCIÓ TERCERA. — Un oral per estafa contra Joan Caldes; i un divorci contra Magdalena Freixre i fiscal.
SECCIÓ QUARTA. — Dos orals per lesió per amenaça amb tinença d'armes contra Vicenç Zaragoza i Josep Maria Esquerdo.

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 18 DE GENYER DE 1934

A tota els països occidentals d'Europa domina temps variable de vent a dues depressions baromètriques situades l'una a Escòcia i l'altra a Rússia.

Torna a haver intensament a la mar Bàltica, a Alemanya i a l'Europa central, i ha baixat la temperatura a tot el continent.

El règim anticiclònic s'ha atenuat cap a Canàries, i calén la zona de bon temps al voltant mediterrani de la Península Ibèrica i a la regió del Sahara.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VINT
En general el temps ha millorat, però degut a l'existència d'una depressió baromètrica, situada a Rússia, el bon temps presenta aspecte de poca estabilitat, puix que s'estableixen vents forts del sector nord que produiran un nou decaïda de la temperatura.

Les mínimes registrades avui han estat de 4 graus a tota zona a Ribes i a Móra, 5 a Capdepera i 2 a la Pobla de Segur.
El gruix de neu a Móra és d'un metre 28 centímetres.
(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

L'Associació de Periodistes de Barcelona es complia a invitar els seus associats que puguin tenir interès a construir casa barata, a una reunió que tindrà lloc a l'estatge de l'entitat dimarts, a les deu de la nit. En aquesta reunió seran donades totes les explicacions que siguin sol·licitades sobre el projecte que té l'Associació en vies de realització.

VERDADER
Banyeres, lavabos, etcètera — Adm. Universitat, 9

Fàbrica Filats Cotó americà, amb bona maquinària, es compra o arrenda

Ofertes, indicant tots els detalls pertinents. Reserva absoluta. Escritura: 9537 - Vergara, 11, Anuclis

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majordomia Municipal, a disposició de les persones que justificin que els pertanyen: un clauer amb una claueta i una cadena;

REBAIXES

SENSACIONALS

EL BARATO

TOT Rebaixadíssim TOT

A LA SECCIÓ DE CALÇAT DEMA COMENÇARAN FORMIDABLES REBAIXES

en calçat de senyora i nena

PREUS UNICS

2 - 3 - 5 - 7 i 10

el parell

Vegeu els aparadors!

CURSOS I CONFERÈNCIES

★ ACADEMIA DE MEDICINA DE BARCELONA.

En la darrera sessió científica celebrada per l'Acadèmia de Medicina el doctor L. Sayé donà a conèixer el contingut de dos llibres titulats "Pneumolise intrapleurale" i "Crisoteràpia de la tuberculosi", i de la monografia "Les noves orientacions de la lluita antituberculosa i la seva aplicació a Catalunya", il·lustrant la seva interessant dissertació amb gran nombre de diapositives. Seguidament el doctor F. Terradas tractà de "Uter bicorne amb coll únic. Particularitats embriològiques". Després d'esmentar dos casos ja estudiats anteriorment, analitzà les particularitats del present, fixant-se sobretot en la manca de la membrana recta-vesical que separa els dos òters, i en la forma especial dels lligaments rodons. Respecte al primer, després de passar revista a les diferents teories embriològiques de la seva forma, dedueix que la presència de l'esmentada membrana, quan existeix, no és la causa, sinó l'efecte de la dita malformació congènita; pel que afecta als lligaments rodons, el cas sembla confirmar la teoria de Vieger, segons la qual derivin d'una fibra única que pot seguir-se en molts casos d'un a altre lligament.

★ INSTITUT MEDICO-FARMACEUTIC. — Aquesta corporació va celebrar la seva anunciada sessió científica, en la qual el doctor Jaume Dexeus i Font va presentar "Crítica de la indicació operatoria obstètrica", debat en el qual van intervenir els doctors Rusca, Camprubí i Trenchs; l'orador fou molt felicitat per la seva brillant dissertació. El mateix Institut celebrà sessió científica ordinària demà, dilluns, a les deu de la vetlla, al seu estatge social, Casal del Metge. La doctora Quadres-Bordes presentarà la següent comunicació: "Contribució a l'estudi d'algunes anomalies genitals. Comentaris embriològics. Les seves relacions amb la glàndula suprarrenal".

★ PALESTRA. Pel comemorament de la nostra Història. — Per tal de difondre més entre els catalans el coneixement de la història de la nostra Pàtria en els seus diversos períodes de grandesa i decadència, Palestra ha organitzat un curs a càrrec del professor senyor Enric Bagués. La durada d'aquest curs d'Història de Catalunya serà de quinze lliçons. Es donarà una lliçó setmanal, el dilluns, de vuit a nou del vespre. — La millor escola de patriotisme que es pot oferir a la nostra joventut és fer-lli conèixer la nostra Història i les lliçons que se'n deriven. Matriculeu-vos, doncs, a aquest curs d'Història de Catalunya que organitza Palestra al seu local. La inscripció val 8 ptes.; per als socis de l'entitat i per als Minyons de Muntanya, 4 ptes.

Per escriure bé el català. — Cada dia és més necessari de saber escriure correctament el català, i una prova que tothom ho creu així és l'èxit que aquests cursos tenen. Ara mateix s'ha hagut de tancar la inscripció del curs mitjà, que just s'acaba de començar, com s'hagué de tancar la del curs elemental, que començà el proper octubre al nostre mateix local. Per tal, doncs, de facilitar aquest estudi de la nostra llengua, el dimarts vinent començarà un nou curs elemental al local de Palestra. El professor senyor Jaume Aina dirigirà aquest curs, el qual durarà fins a fi de març. Les lliçons seran cada dimarts i dijous, d'un quart de vuit a un quart de nou del vespre. La matrícula és de 12 pessetes. Els socis de Palestra només en paguen 6.

★ ASSOCIACIÓ D'ESTUDIS UNIVERSALS L. I. J. (Duran i Bas, núm. 5). — Avui, a les sis de la tarda, conferència pel senyor R. Fingado. Tema: "Un viatge astronòmic a l'infinit", amb projeccions.

CENTRAL SUÏÇA

JOIES I RELLOTGES

AVINGUDA PORTA D'ANGE

Llegiu tots els dijous «MIRADOR»

PELS CENTRES OFICIALS FETS DIVERSOS

GENERALITAT

Conselleria de Governació.

Ahir, a dos quarts d'una del migdia, el Conseller de Governació, senyor Selves, va donar possessió del càrrec de Director General d'Administració Local al senyor Josep Maria Espanya. Assistiren a l'acte tot el personal que en depèn i molts amics. El senyor Selves féu ressaltar la importància que té l'Administració Local dins de l'autonomia. Digué que el senyor Espanya era l'home que reunia més aptituds per a ocupar aquest càrrec, a les quals paraules contestà el senyor Espanya agraint els elogis del senyor Selves i promentent que procuraria complir la seva començada tant bé com sàpiga. Amb motiu d'aquest nomenament el senyor Espanya ha estat visitat per una representació del Secretariat de Catalunya.

El conseller de Governació va dir ahir a la nit als periodistes que el comissari general d'Ordre Públic li havia comunicat que en virtut d'unes confidències que en alguns locals polítics hi havia armes, la matinal passada havia ordenat una escorcoll, els quals resultaren tots ells inefficaces.

Els Centres escorcollats foren: Centre d'Esquerra, de la Rambla de Catalunya, núm. 6; Casal Sagrera, de La Sagrera; Casa del Poble del carrer Nou de Sant Francesc; Circol Tradicionalista de la Rambla de Catalunya; Lliga Catalana del Passeig de Gràcia, i Redacció del setmanari "D. L. C.", del carrer del Consell de Cent, número 334, baixos.

El senyor Selves donà compte de l'acte realitzat per un caporal d'assalt que, estant franc de servei va detenir, amb exposició de la seva vida, al carrer del Dos de Maig, un autòdins del qual hi anava un individu que portava una pistola i tres ampolles de líquid inflamable de les que s'usen per a realitzar actes de sabotatge contra els autobusos.

El senyor Selves vol proposar a la Generalitat que se li atorgui una recompensa, i fer saber aquest acte a la Direcció General de Seguretat de la República.

AJUNTAMENT

Telegrama de condol. — L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut del de Las Palmas un telegrama que diu:

"Aquesta ciutat i l'Aldia s'ha associat al condol de Barcelona per la mort del seu fill predilecte forjador de les seves llibertats i creador de les seves energies Francesc Macià, reitent a la seva lleialtat, ciutadania i amor fins al sacrifici per al triomf de la democràcia el més respectuós homenatge. Us saluda, alcalde Lluís Fajardo."

Donatius als bombers. — La Germandat de Bombers de Barcelona, en agrament als bons serveis prestats, ha rebut els següents donatius:

Per una falsa alarma ocorreguda a la casa número 25 del Passeig de Gràcia el dia 7 del corrent, el senyor Antoni Martínez i Moll ha fet un donatiu de 25 pessetes; per un servei d'escala, la casa Societat Espanyola de Construccions Elèctriques ha donat 75 pessetes; i per l'incendi ocorregut al Teatre Principal Palace el mes de setembre de l'any passat, els senyors hereus de Teodor Seebold han fet un donatiu de 250 pessetes. Tots ells han ingressat a la Caixa de la Germandat del sudit Cos.

El subdint extraordinari dels mestres. — El subdint extraordinari que correspon percebre als mestres del Municipi els serà abonats els dies i hores següents:

Dia 16, de dos quarts de deu del matí a la una de la tarda, seran pagats els professors les inicials dels cognoms dels quals estiguin compresos entre les lletres A fins a la C, inclusivament.

El mateix dia, de cinc a set de la tarda, els qui ho estiguin entre les lletres D fins a la L.

El dia 17, de dos quarts de deu del matí a la una de la tarda, de les lletres M a la P. I aquest mateix dia, de cinc a set de la tarda, de les lletres Q a la Z.

Avís als que tinguin propietat funerària. — Es posa a coneixement de les persones que hagin adquirit propietat funerària dels cementiris de

la ciutat, que poden passar pel Negociat de Cementiris, Casa de la Ciutat, per tal de recollir els títols definitius mitjançant la presentació del provisional, qualsevol dia feiner, de les nou del matí a la una de la tarda, sempre que es refereixin a compres efectuades fins al dia 31 de desembre pròxim, advertint-los que si no passen a retirar-los els pot ocasionar perjudici.

Orda d'estrangers. — L'Oficina de Col·locació de l'Ajuntament de Barcelona prega els senyors estrangers Pilar Forment, Roger Gortler, Jordi Hansmann, Rudolf Gorne, Vicenç Garguilo, Manuel Garcia, Carles Lionnet, Bru Fisher, Pietre Maggi, Wilkingon James, Edwin Harry, Leo Klumoff, Alwin Georg, Teresa Jassen, Maria Forns, Josep Lappi, Enrie Gold, Karl Heingelm, Karl Fruh, Joan Gaiger, Lleó Franguino, Frederic Heindereich, Hersch Gelbert, Harald Georg, Paul Ley, Lleó Lelauns, Papirio Ysopo, David Levy, Josep Crunk, Carles Langjahr, Paul Maier, Franz Kretschmar, Ana Hensslette, Lajzor Karp, Rafael de la Huerta, Walter Manecke, Ernest Hinnerichs, Enrie Fille, Mary Katarina, Rafael Gadol, Jaume Baruch, Chai Mochon, Abrah Guedara Nadjari, Joan Kovacs, Eugen Funk, Josep Marreze, Louis Grousson, Baselli Sacopino, Llatzer Levy, Adolf Horowitz, Rafael Halisen, Llaurent Baplace, Salomó Johal, Lluís Lamiable, Isaac Johal, Elisi Gernet, Sirmund Debarbieri, Moshach Hanoeh, Alexandre Joaquim Herme, Jacques Krispin, Walter Horning, Rafael Juda, Moisès Hain Navom, Joan Mesina Gambeta, que se serveixin presentar-se en aquest Negociat de Política Social com més aviat millor, de deu a una del matí, per tractar-se d'un assumpte que es relaciona amb la seva carta de treball.

Un desconegut que es portador d'una alta de construcció i un rebut de l'Ajuntament per valor de 300 pessetes, es presentà a una Societat estrangera establerta de nou al carrer de Villarroel, pretenent que li abonessin les 300 pessetes per la dita alta. Creient que es tractava d'una estafada, i van dir que tornés, i com sigui que no ho ha efectuat, el fet ha estat denunciat al Jutjat de guàrdia.

L'ENSENYAMENT
Nomenament d'intel·ligents. — Pel Consell Provincial de Primers Ensenyants de Barcelona, i a conformitat amb la circular de la Direcció general de Primers Ensenyants, data 3 de l'actual "Gaceta" del 5), han estat fets els nomenaments d'intel·ligents següents:

Mestres: Manuel Coxcolleu i Segura (Sant Adrià de Besòs), Isidor Enríquez Calleja (Terrassa), Jaume Ricard Pujol (Manresa), Josep Virgili Andorra (Torrelló), Rafael Prats Julian (Igualada), Manuel Hernández Muñoz (Clariana d'Arxensola), Jaume Major Torrent (Castelladral), Francesc Albert Marrugat (Sant Martí de Bas).

Mestresses: Anna Cruces Campos (Barcelona, carrer del Comte del Asalto, 57), Maria Llenes (Terrassa), Mercè Ribalta Anadon (idem p.), Mercè Lebrero Lizarraga (idem idem), Assumpció Llorenç Aumatell (idem idem), Mercè Montllor Cabanach (Molins de Rei), Enriqueta Canals Ferreres (Sitges), Eulàlia Ibáñez Lupià (Montmeló), Maria del P. Puig Carrera (Cerdanyola p.), Carme Ciudad Alegre (idem idem), Elisa Ponç Ponç (Rubí p.), Emper Nebot Ibáñez Sant Esteve (Sesrovires), Maria Victòria Mas Tubau (Berga p.), Maria Creus Rovira (Medjona p.), Maria Angels Buelta (Avià), Maria del R. Foz (Les Lloberes), T. de F., Filomena Lluch Angelet (Pobla de Lillet), Pilar Aceda de la Cueva (Sant Faust de Capcentelles), Rita Massana Verdú (Puigreig), Magdalena Riera Horrach (Pujalt), Teresa Sausa Negú (La Nou), Montserrat Hernández Tarragó (Sant Martí de Centelles), Maria Lurdes Moles Caubet (Aspé - Salades).

VAIXELLS ENTRATS
Vapor holandès "Orion", d'Anvers, amb càrrega general; vapor espanyol "Ciudad de Palma", amb correspondència, 67 passatgers i càrrega general; vapor espanyol "Sae 7", de Ceuta, amb mineral; vapor alemany "Apollo", de Bremen i escales, amb càrrega general; vapor suec "Ivernia", de Soderham, amb càrrega general; vapor espanyol "Cabo Palos", de Buenos Aires, amb 31 passatgers i càrrega general; vapor espanyol "N. S. del Carmen", de Gijón, amb carbó mineral; vapor espanyol "Mieres", de Gijón, amb carbó mineral.

VAIXELLS DESPATXATS
Vapor espanyol "Cabo Palos", cap a Gènova; vapor espanyol "Maria R.", cap a Algírcas; vapor espanyol "Capitán Segarra", cap a Ceuta; vapor espanyol "Mar Negro", cap a València; vapor espanyol "Ciudad de Palma", cap a Palma de Mallorca; vapor danès "Nerma", cap a Castelló; vapor nord-americà "Sahale", cap a València; vapor espanyol "Ampurdán", cap a Roses; vapor espanyol "Remedios", cap a Màlaga.

AIR FRANCE
(Departament Aeropostal)
Arribades: De Tolosa, a les 7:38, amb dos passatgers; de Marsella, a les 7:59, amb un; de Casablanca, a les 13:54, amb tres passatgers.

Sortides: Cap a Casablanca, a les 8:03, amb tres passatgers; cap a Marsella, a les 13:59, amb eis; cap a Tolosa, a les 14:05, amb un passatger.

VAPONITZANT BENESSAT

Ungüent vaporitzant contra refredada, grip, irritacions nasals, etc., etc.

LABORATORI BENESSAT

SABADELL

La sardana
L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a avui, tarda i nit, dues audicions de sardanes al seu estatge, Francesc Llairet, 101, a càrrec de la cobla Barcelona Albert Marí, que interpretarà selectes programes.

INFORMACIÓ D'ESPANYA

Un aviator se salva d'un accident mortal gràcies al paracaigudes

Madrid, 13. — A les dotze del matí d'avui s'ha elevat un aparell Winport de caça, pilotat pel tinent de cavalleria senyor Miguel Mediavilla, de l'Aeròdrom de Getafe, i ha efectuat diversos vols sobre l'Aeròdrom.

Quan l'aparell es trobava a uns 400 metres d'altura, s'ha produït un incendi a bord.

El pilot, en veure que era impossible salvar l'aparell i que romandre en ell implicava ésser víctima d'un accident de funestes conseqüències, amb gran serenitat i pericia s'ha llançat de l'avió, i ha fet ús del paracaigudes que ha funcionat de manera perfecta.

El tinent Mediavilla, ha descendit feliçment i no ha sofert cap dany. L'aparell ha quedat completament destruït.

El Governador de Sevilla

Els de Falange Española protesten

Sevilla, 13. — Ha tornat de Madrid el governador, el qual s'ha reintegrat al seu lloc.

El governador ha manifestat als periodistes que havia visitat una comissió de "Falange Española", en sol·licitud de conèixer les causes de no haver estat aprovat el reglament de fomentada entitat, que fou presentat el dia 24 de novembre.

El governador ha contestat que com sigui que tenia dubte respecte al text de diversos articles de l'esmentat reglament, l'havia tramès per al seu informe al director general de Seguretat.

Com sigui que els periodistes han alludat a la vaga de taxis, el governador ha dit que seria molt poques les provincies que secundarien l'atur. Ha afegit que al seu judici la normalitat durant la intentada vaga seria completa.

Ha dit també que es proposava intensificar el cultiu del cotó a Sevilla i la seva província, i ha anunciat que es reuniran diversos elements tècnics i parlamentaris per a estudiar el problema.

Un dinar ofert pel Cos de Telègrafs

Madrid, 13. — Ahir al migdia se celebrà el banquet amb el qual obsequiaren els seus companys del Cos de Telègrafs l'ex-director general de Telecomunicació, doctor Diesma.

Aquest pronuncià un discurs per agrair l'homenatge, i resumí les aspiracions dels telegrafistes que ell ha procurat recollir en els pressupostos del departament del ram.

Derivacions d'uns fets sagnants

Madrid, 13. — Després de prestar declaració davant el jutjat núm. 7 Felip Gómez i Manuel Contreras, respectes autors de l'agressió comissió a algunes nits al carrer d'Alcalá, davant el teatre Alcazar, a conseqüència de la qual morí un estudiant, han ingressat a la presó Molino.

Tots dos detinguts continuen negant la seva participació en el fet.

"Luz" torna a canviar d'orientació

Madrid, 13. — "El Socialista" diu que es dona com a cert que el diari "Luz" passarà a una altra empresa, i que s'encarregarà de la seva direcció el senyor Azorín.

Les tasques de l'Assemblea per diferents Associacions de transports per via fèrria

Madrid, 13. — Ha continuat aquest matí les seves tasques l'Assemblea organitzada per l'Associació de transports per via fèrria.

El senyor Bravo téu present als assembleistes la necessitat de demanar al Govern solucions de caràcter urgent abans que es resolgui d'una manera general el problema, i així mateix ha assenyalat que l'Assemblea havia d'expressar el seu disgust davant el qüestionari del ministeri d'Obres Públiques publicat a la premsa, per a ésser sotmès a l'Assemblea oficial, que començarà dilluns.

Les companyies ferroviàries no poden admetre que una qüestió com la del repartiment de beneficis sigui sotmesa a una assemblea heterogènia en la qual figuren obrers, automobilistes, industrials, representants de Correus, etcètera, etc.

Ha fet també present que la definició jurídica del règim han de fer-la el Tribunal Suprem, el Consell d'Estat o l'òrgan superior que el Govern cregui, però no una Assemblea d'aquesta mena.

Les companyies estan disposades a col·laborar amb el Govern, però no a què persones completament estranyes a la indústria i a l'Estat decidixin sobre aquest problema fonamental.

El senyor Beunza ha assenyalat que al seu judici la major gravetat del qüestionari està en que s'hi fan afirmacions i no solament preguntes, i això representa portar prejulgats els temes de la Conferència.

El senyor Vives ha parlat del que ha d'ésser la línia de conducta dels delegats de les companyies a la Conferència ferroviària, i ha anunciat que hi portarà com a qüestió prèvia que no es pugui modificar el règim sense que sigui en la forma pactada.

Cal fer l'esforç necessari per condicionar la discussió i retirar els temes que no han de tractar-se a la Conferència.

Ha suggerit que com a noves conclusions han d'incloure's les d'expressió del disgust de l'Assemblea de transports davant el qüestionari del ministeri, la de demanar amb urgència mesures de caràcter immediat que no admeten espera, la declaració que la conferència ferroviària no té facultats per decidir quin és el règim jurídic que ha de prevaler.

Per aclamació han estat aprovades noves conclusions per a afegir a les aprovades a les assemblees de l'Associació de transports celebrada en març i octubre de 1933.

En la sessió de la tarda el senyor Villalonga ha plantejat la qüestió de la representació de les companyies en el Consell Superior Ferroviari i ha formulat una protesta en el sentit que la delegació sortís del si de l'Associació de transports per evitar la dualitat d'acció.

El senyor Vives ha assenyalat la necessitat que la indústria ferroviària estigui representada amb perfecta unitat i amb un front únic entusiasta per tal de donar així eficàcia a l'acció i especialment a l'activitat de la delegació en el Consell Superior Ferroviari, que avui no fa tota la tasca que caldria. Per això li sembla acceptable la fórmula proposada pel senyor Villalonga.

El senyor Escoriaza ha assenyalat

Abans d'encarregar el vostre vestit, visiteu

MALLAPRE, Sastre

Consulteu els seus preus i qualitat

Nonda de Sant Pere, 24

Telèfon 18825

que els representants de les companyies en el Consell Superior Ferroviari, en conèixer aquest desig de l'Assemblea, presentaran seguidament l'ur dimissió, i amb això facilitaràn el camí.

El senyor Villalonga proposa, i així s'acorda, deixar a mans del president de l'Associació el resolure el problema plantejat.

Proposa igualment que l'Assemblea que ha de començar el dia 15 març des del primer moment la distinció en la legislació de les grans i petites companyies de ferrocarrils.

Cal portar a l'Assemblea l'estat de la situació econòmica de totes les companyies per tal que es pugui veure clarament quin és el quadre general de la indústria ferroviària.

El senyor Anchustegui ha anunciat que en l'Assemblea de dilluns s'ocuparan principalment de la situació de les petites companyies.

S'ha acordat celebrar sessió demà, a dos quarts d'onze del matí, per ultimar les conclusions, i una nombrosa comissió de l'Assemblea s'ha traslladat al Congrés, on han visitat aquesta tarda els caps de les minories.

Tots han escoltat atentament les observacions que els comissionats els han fet relacionades amb el problema, i han promès estudiar amb gran interès les peticions de les companyies per buscar resolure en definitiva el problema ferroviari.

Especialment els caps de les minories de dretes, i el senyor Iglesias (Emiliano) en nom de la minoria radical han ofert el seu ajut decidit als representants que els visitaven, car reconeixen la justícia de les demandes que la indústria ferroviària formula.

El senyor Estadella fa saber al senyor Largo Caballero que el seu projecte d'un milió de pessetes no és fantàstic

Madrid, 13. — El ministre de Treball, senyor Estadella, ha lliurat a la premsa la següent nota oficial:

He vist, no sense estranyesa, el mal que en certes àrees polítiques ha assolat la sola notícia d'haver repartit jo, després del Congrés d'ahir, entre els senyors ministres un avantprojecte encaminat a atenuar l'atur forçós, mitjançant el Deute públic, per valor nominal de 1.000 milions de pessetes, amb destinació a la construcció o millora d'edificis nacionals per a serveis públics; i la meua estranyesa ha pujat de punt en assabentar-me que res menys que el senyor Largo Caballero, en una conversa amb els periodistes, tinguda als passadissos de la Cambra, ha qualificat el dit assumpte d'indiscret i mancat de serietat, atribuint-li "el perill de poder contribuir en diferents aspectes de la vida nacional en el valor dels fons públics, per exemple".

Home jo, profundament liberal, he estat sempre respectuós amb les opinions alienes, encara que es mostrin antagòniques amb les meves i em combatin i mortifiquin; però se m'hauria de permetre que en aquesta ocasió, davant la sola sospita que els trets de la crítica pertenguin dirigir-se més que contra mi contra el Govern del qual jo formo part, m'apressi a declarar:

A) Que la notícia de la presència de l'esmentat avantprojecte, la

El Ministre de la Governació diu que no intervindrà en les eleccions municipals de Catalunya si no és sol·licitat per la Generalitat

Madrid, 13. — El ministre de la Governació ha rebut, a primera hora de la tarda, els periodistes, i els ha manifestat que la vaga de taxis iniciada al matí no tenia un caràcter general.

El conflicte, en opinió del ministre, tenia un origen purament sindical.

A Còrdova s'han retirat de les parades diversos taxis, però han quedat assegurats els serveis d'importància, com són els de Correus i els cotxes de línia.

Un periodista li ha preguntat sobre els rumors circulats anteriorment sobre un possible moviment, i el senyor Rico Abello ha contestat que no en tenia notícia, després del que ja ha passat.

Ara — ha afegit — continua la recollida d'armes d'una manera persistent.

S'ha parlat després de les properes eleccions municipals de Catalunya, i el ministre de la Governació ha dit que, afortunadament, no havia d'intervenir per res en aquest assumpte.

Solament — ha afegit — en el referent a la qüestió d'ordre públic, si per a això fos requerit, i això hauria d'ésser mitjançant previ acord de la Generalitat.

vaig donar pel meu compte i risc, no solament convençut que en divulgar-la no causava cap dany, sinó amb la il·lusió que en difondre-la portàvem l'esperança a molta que calien i sofrien en la indigència.

B) Que el Govern no té ni ombra de compromís amb aquest projecte, que s'ha estructurat amb els millors desigs al ministeri de Treball, i que l'aprovarà o no l'aprovarà, segons li aconselli el seu lliure saber i entendre, i tingut compte que recullí encertadament o no el seu pensament sobre el cas.

C) Que amb l'esmentat avantprojecte no es pretén altra cosa que brindar una solució fragmentària al problema de l'atur, no essent, doncs, incompatible la seva aplicació amb la d'altres projectes, que, afortunadament, sorgeixen i pugnin sorgir en el palenc polític, demostrant així cap més cosa que els excel·lents i patriòtics propòsits dels seus inspiradors; i

D) Que en complau veure un líder socialista tan distingit i admirat per mi, com el senyor Largo Caballero, preocupar-se per la salut dels fons públics, als quals, com es veurà si l'avantprojecte arrela, no ataca ni poso en perill, com ho faria, al contrari, si en comptes d'apadrinar solucions constructives, em dedicés a profetitzar per a un termini propi una catastròfica revolució.

El ministre de la Governació ja comença a acomiadar-se

Madrid, 13. — El ministre de la Governació ha promès als periodistes de Madrid que fan informació al departament que regeix, oferir-los el sopar quan pugui abandonar el càrrec.

Avui, el senyor Rico Abello ha dit als informadors que assenyalava data i els reporters l'han deixada a l'elecció del ministre.

El senyor Rico Abello ha assenyalat la data de dilluns a la nit per a celebrar l'apàt.

Això s'interpreta com la certesa que aviat abandonarà la cartera de Governació el senyor Rico Abello.

Dos Baixàs visiten el President de la Cambra

Madrid, 13. — Ahir a la tarda van estar al Congrés el que fou Baixà de Nadir, "El Gato", i el que fou cap de la Cambra de Beni-Baifruor, que van visitar el president de la Cambra, perquè els presti la seva ajuda en la resolució de diversos assumptes que estan gestionant fa temps, entre ells la reposició en el seu antic càrrec dels que foren desposats per ordre de l'interventor militar del nostre protectorat.

Llegiu LA PUBLICITAT

PROPAGANDA LA

L'Alt Comissari del Marroc explica la seva dimissió

Madrid, 13. — El cap del Govern Moles — ho he exposat detalladament al senyor Lerroux en arribar a Madrid, en una conferència que va durar més de dues hores.

Vaig treure d'aquella entrevista la impressió que el senyor President del Consell, impressionat pels meus arguments, va coincidir amb mi en la necessitat de l'aplicació immediata dels pressupostos que jo vaig confeccionar.

El Govern, no obstant, en el seu Consell d'ahir no va compartir el meu criteri.

El senyor Lerroux m'el va comunicar ahir tarda en una breu entrevista que vaig celebrar amb ell al Congrés i com és natural li vaig manifestar la meua decisió terminant d'abandonar com més aviat millor el càrrec.

Encara va insistir el senyor Lerroux en què jo retirés la dimissió i em va pregar que ho pensés bé durant unes hores.

Jo no tenia res que pensar, estava decidit i si vaig acceptar la proposta de pensar-ho fou únicament per cortesia i aquest matí m'he acomiadat del President de la República i d'altres personalitats.

—Estareu molt de temps a Tetuan? —

—Molt poc. El necessari per recollir la família i uns papers. Dintre de sis o set dies estaré novament a Madrid d'on sortiré cap a la meua casa de Barcelona.

El conflicte taxista a Madrid

El cap de policia ha declarat la vaga il·legal

El governador civil ha dit als periodistes que per falta de diversos requisits necessaris en la tramitació de tota vaga havia declarat il·legal la de la Societat Madrilenya de Propietaris d'Automòbils de Lloguer.

Poc després el senyor Benzo, ha rebut a diversos representants de la Societat Espanyola de Taxis, i de l'Associació Patronal de Taxistes, els quals han sortit cap a la direcció de Seguretat per reclamar els auxilis necessaris perquè se'ls garanteixi la llibertat del treball.

El públic a penes si ha advertit la vaga declarada per la Societat Madrilenya de Propietaris d'Automòbils de Lloguer, puix que aquesta entitat està constituïda en la seva major part pels taxistes que condueixen els seus propis cotxes, i les altres dues entitats, l'Espanyola de Taxis i l'Associació Patronal i Industrial de Taxistes, no s'han sumat a l'atur per considerar-lo inoportú.

El cap Superior de Policia també ha manifestat que havia rebut una comunicació del governador civil, declarant il·legal la vaga de taxistes. Amb aquesta comunicació al seu poder, la direcció general de Seguretat, es disposa a procedir a l'adopció de mesures per a garantir la llibertat del treball.

Madrid, 13. — A darrera hora de la tarda han comunicat a la Direcció General de Seguretat que s'havia donat ordre de detenció dels individus que componen el comitè de vaga dels taxis de lloguer.

Amb tota urgència els agents de l'autoritat s'han apressat a complimentar l'ordre que acabaven de rebre, i han detingut els individus del dit comitè, que han estat traslladats al dit centre policíac, on continuen en aquests moments.

Família electrocutada

Segovia, 13. — El matrimoni format per Felix Nieto i Justina Ortega ha aparegut electrocutat al seu domicili.

La desgràcia ha estat coneguda per les veus d'auxili que donava un fill de les víctimes de dotze anys d'edat, el qual estava arripit en un recó de l'alcova on han mort els pares i reflectia en la seva actitud un gran esverament.

Hom suposa que Felix Nieto intentà apagar la llum elèctrica al·ludant la bombeta i rebé una descàrrega elèctrica. En veure'l caure, hi acudí la seva esposa, que també sofri els mateixos efectes.

Acte de sabotatge on un bar. L'explosió d'una bomba causa una mort

Madrid, 13. — A les quatre en punt de la tarda ha fet explosió una bomba al cafè-bar "Metro", del pont de Vallescas. L'explosió ha causat la mort d'un home que en aquell moment era al water, lloc contigü al que ha esclatat l'artefacte, o sigui una petita habitació on hi ha la caldera de calefacció separada per un embà del comú.

A conseqüència de l'explosió l'embà s'ha estavellat, i els cossos han anat contra el dissortat.

Ha estat traslladat, amb tota urgència, a la Casa de Socors del Pont de Vallescas, on els metges han certificat la seva mort.

El cadàver presentava grans ferides al cap, amb aixafament del crani, la qual cosa fa suposar que la mort ha estat deguda exclusivament als cossos que han anat contra ell.

La víctima s'anomenava Gaspar Zurita Navia.

En una butxaca de l'americana li han estat trobades unes targetes, en les quals constava que el seu domicili era al carrer de Pedro Bosch, 8.

Entre altres documents li ha estat trobat, també, un resguard del títol de batxiller expedit fa quinze anys.

En els primers moments s'ha suposat que el fet era el que havia col·locat l'explosiu, però les investigacions practicades per la policia han demostrat que el mort era un assidu concurrent del bar, puix que resultava a la barriada.

Els periodistes han conversat amb l'encarregat del bar, anomenat Francesc Péro Dier, que és cunyat de l'amo de l'establiment Angel Garcia.

Els ha dit que el dia 17 de desembre acomiadà un obrer al qual havia renyat moltes vegades pel seu mal comportament.

En presentar-se el substitut de l'acomiadat, els cambrers del bar, en nombre de quatre, i dos dependents més, deixaren el treball. Tots estaven afiliats a la C. N. T.

D'un temps ençà l'encarregat rebia diversos anònims donant-li un temps determinat perquè acomiadés els seus obrers i readmetés els acomiadats.

Com sigui que no es feia cas d'aquests anònims, el dimenge passat foren trencats els vidres del bar i, a més, llançaren a l'interior dels ampolls contenint un líquid putent.

Avui, moments abans de començar els atemptats, l'encarregat ha vist davant el bar tres dels cambrers acomiadats, i set minuts abans de fer explosió la bomba ha vist un dels seus antics dependents que estava parat davant l'establiment.

Els periodistes també han conversat amb l'agutall del jutge municipal del Pont de Vallescas, el qual els ha manifestat que dos minuts abans d'ocórrer l'explosió ha sortit del water i ha recollit de mans de Gaspar el seu abric.

El jutjat del Pont de Vallescas s'ha personat al lloc del succeït i ha ordenat el trasllat del cadàver des de la casa de socors al Dipòsit judicial.

El senyor Lerroux parla de la dimissió del Sr. Moles

Madrid, 13. — A les vuit de la nit ha abandonat la Presidència el senyor Lerroux.

—Aneu a despatxar amb el senyor President? — li han preguntat els periodistes.

—No, acaben de parlar per telèfon i hem acordat veure'ns dilluns en l'acte de la inauguració de l'Institut d'Enginyers Civils.

—Podem dir-vos quicòm de la vostra entrevista amb l'Alt Comissari el senyor Moles?

—M'ha visitat per insistir en la dimissió que he presentat i demanar-me autorització per sortir cap a Tetuan per recollir la seva família.

Jo li he donat tota mena de facilitats. La causa de la dimissió és una discrepància amb el Govern respecte al pressupost, puix que en prorrogar-se els de l'Estat implicament ha de prorrogar-se el de la República del Marroc i així ho ha entès la direcció general de l'Alt Comissari el Colòmbies.

El senyor Moles tenia altres projectes que no li ha manera legal de realitzar-los.

—Té ja can didat el Govern per a substituir el Sr. Moles?

—No podia tenir-ne, ja que el senyor Moles estava realitzant gestions prop del Govern. Tampoc crec que ens ocupem de la seva substitució en el Consell de dimarts, puix que mentre el senyor Moles romani a la zona del seu mandat cal evitar tota resolució de Govern que pogués minvar la seva autoritat.

Rodríguez Germans

S. A.

Rambla de Catalunya, 12

Durant aquesta setmana

Trossos i Catifes

a preus reduïdíssims

LLORENS

RAMBLA DE LES FLORS-30

EL MINISTRE DE LA GUERRA DESCANSA. — Madrid, 13. — El ministre de la Guerra ha sortit aquest matí de viatge per a descansar al camp durant dos dies.

El probable successor del Sr. Moles

Madrid, 13. — Es dona com a segur que el substitut del senyor Moles a l'Alta Comissaria del Marroc, serà l'actual director general del Marroc i Colònies, senyor Placido Alvarez Builla.

Probablement coincidint amb el nou nomenament seran ampliat les facultats de l'Alta Comissaria donant-li atribucions que avui no té a les places de sobirania de Ceuta i Melilla.

El que pensa dir avui el senyor Sánchez Román

Madrid, 13. — Un dels temes de comentari en els rotlles polítics era aquesta tarda el discurs que pronunciarà avui el senyor Sánchez Román, el qual guarda gran reserva sobre els punts que tractarà.

No obstant, per uns amics de la seva intimitat s'ha pogut saber que, així com en el seu anterior discurs expressà alguns inconvenients de l'actuació socialista, ara dirà els resultats contraproduents de la República si segueix una política a mercè de les dretes.

¿Qui ocuparà la cartera de Guerra?

Madrid, 13. — Preguntat l'ex-ministre senyor Llanzo sobre els rumors circulats respecte a la seva designació per a la cartera de Guerra, ha contestat que tot el que s'ha dit són fantasies, i que ningú no li ha parlat encara sobre aquest particular.

Mort d'una ganivetada per un vaguista

La Coruña, 13. — Als voltants de la capital ha estat agredit, d'una ganivetada al coll, Antoni Doradon, xotet, que treballava com a manobre esquirol en una obra de la localitat.

Ha mort en ingressar a l'hospital.

Es desconeixen els autors, i hom creu que es tracta d'un crim social.

Royo Villanova parla a favor de March

Madrid, 13. — En un dels salons de la Cambra conversaven aquesta tarda diversos diputats i periodistes.

El senyor Royo Villanova ha parlat de la Comissió de Responsabilitats nomenada per les Corts, i ha expressat el seu convenciment que fou constituïda únicament per perseguir el senyor March.

Bona prova d'això —ha dit—, és que aquells assumptes en els quals el senyor March no apareixia com a autor o còmplice quedaven intactes.

El senyor Casanueva ha dit que ell formava part de la Comissió de Responsabilitats nomenada per les Corts.

Jo assistí —ha afegit— a la primera reunió de la dita Comissió, que serà dimarts, amb l'únic i exclusiu propòsit que obreix a un íntim convenciment de proposar que tot l'actuat en matèria de responsabilitats per la Comissió de la Cambra Constituent, proposi aquesta nova comissió que s'encarregui de obrir-ho ni assabentar-se de res passi a la jurisdicció del Tribunal Suprem de Justícia, perquè, al meu judici, és l'únic que pot resoldre tots aquests assumptes, amb imparcialitat, despassionament i rectitud.

LA T. S. F.

Programes europeus selectes

Dimecres, 14 de gener. — Les longituds d'ona de les emissores europees experimenten canvis importants a partir de demà, per entrar en vigor el Pla de Lucerna.

1900. — Múnic, 533 m. Concert des de Colònia: "Fidelio", obertura, de Beethoven.

1900. — Alger, 363 m. Cantos d'operes.

1920. — Normandia, 226 m. Selecció d'operes.

1930. — París, 328 m. Selecció de "Tristany i Isolde", òpera de Wagner.

1945. — Tolosa, 385 m. Orgue de cinema.

1945. — Budapest, 550 m. Concert orquestral.

1945. — Roma, 141 m. L'òpera "Santarellina".

ETMANA DE L'IMPERMEABLE

Del 15 al 20 actual la FÀBRICA PACAREU I SERINA, S. en C., del carrer Bellesguard, 18, xamfrà Corts Catalanes, obre els seus clients, fent un descompte variable de 10 % sobre els preus marcats en peces confeccionades.

LA T. S. F.

Programes europeus selectes

Dimecres, 14 de gener. — Les longituds d'ona de les emissores europees experimenten canvis importants a partir de demà, per entrar en vigor el Pla de Lucerna.

1900. — Múnic, 533 m. Concert des de Colònia: "Fidelio", obertura, de Beethoven.

1900. — Alger, 363 m. Cantos d'operes.

1920. — Normandia, 226 m. Selecció d'operes.

1930. — París, 328 m. Selecció de "Tristany i Isolde", òpera de Wagner.

1945. — Tolosa, 385 m. Orgue de cinema.

1945. — Budapest, 550 m. Concert orquestral.

1945. — Roma, 141 m. L'òpera "Santarellina".

ETMANA DE L'IMPERMEABLE

Del 15 al 20 actual la FÀBRICA PACAREU I SERINA, S. en C., del carrer Bellesguard, 18, xamfrà Corts Catalanes, obre els seus clients, fent un descompte variable de 10 % sobre els preus marcats en peces confeccionades.

CAPOTES de totes les mides per a senyors i dones. Solament als matins.

Capotes de totes les mides per a senyors i dones. Solament als matins.

Capotes de totes les mides per a senyors i dones. Solament als matins.

Capotes de totes les mides per a senyors i dones. Solament als matins.

El darrer acte electoral d'Esquerres Catalanes

Se celebrà anit a "La Bohèmia", amb la sala plena a vessar

L'enorme entusiasme que ha produït tota la campanya electoral de les Esquerres Catalanes, es resumí anit passada a "La Bohèmia". La grandiosa sala es veié plena a vessar d'un públic entusiasta, que escoltà amb la màxima atenció tots els discursos i els aplaudí frenèticament.

El primer a fer ús de la paraula fou el senyor ANTONI VILALTA, candidat pel P. N. R. E. Manifestà que ho feia en primer lloc perquè li interessava rebre les asseccions pronunciades pel Sr. Bausili, pocs moments abans, per ràdio. Es referí a la seva conferència pronunciada també per ràdio, la qual intentà comentar el Sr. Bausili, però no féu més que dir falsedats i callar tots els fracassos de l'actuació de la minoria consistorial de Lliga Catalana. Contestà la darrera conferència pronunciada per l'esmentat regidor regionalista. Manifestà que si les esquerres anaven a la lluita unides era perquè el poble ho reclamava. (Grans aplaudiments.)

Es referí després al Deute Municipal, la responsabilitat del qual sembla que els de la Lliga la vulguin carregar sobre els regidors d'Esquerres, quan els veritables responsables són la Lliga, els radicals i la Dictadura. A més, durant aquests dos últims anys de govern de l'Esquerres no s'ha llançat ni un sol títol del Deute Municipal. I tota l'obra de cultura i d'altres millores s'han fet amb els mitjans normals de l'Ajuntament. (Ovació.)

Manifestà que com era possible que pels carrers de Barcelona es veiessin pasquins contra l'Esquerres relatius als estats de comptes de l'Ajuntament de Barcelona, quan aquests estats de comptes no estan llestos i publicats fins d'aquí dos mesos.

Acabà preguntant als ciutadans qui volien que sortissin triomfants: si la Lliga i els seus aliats, que tots junts representen la reacció, o bé la Coalició d'Esquerres, símbol de la Democràcia.

Tot seguit féu ús de la paraula el senyor E. Granier Barrera, candidat de la U. S. C. Manifestà que aquestes eleccions tenien dos aspectes, l'un polític i l'altre administratiu. Es referí a la campanya portada a cap pel partit Radical, el qual ha enviat a alguns ciutadans, junt amb el sobre del partit, candidatures de la Lliga Catalana i una nota que diu: "consulte-se la organització del partit".

Es referí després a la candidatura de Lliga Catalana; la major part dels quals que la componen són totalment desconeguts als uns i massa coneguts als altres. (Rialles.)

Manifestà que estava plenament convençut que votarien la candidatura núm. 1 tots aquells ciutadans que estan plenament assabentats del perill en què es troba la República davant la follia desfermada de les dretes reaccionàries amb llurs apèl·laments de poder. Afegí que el triomf de les esquerres significa la dissolució de les actuals Corts i el retorn de la situació posterior al 12 d'abril.

del 31. Amb el nostre triomf serà possible dintre la legalitat rectificar tots els errors comesos en aquests darrers mesos d'actuació governamental de les dretes.

Una ovació llarguíssima corona el parlament de Granier-Barrera. L'ovació es reprèn quan s'alça a parlar Estanislau Duran Reinalts, candidat per A. C. que diu:

Ciutadans: Avui acaba la campanya electoral, començada tot just fa quatre dies. D'aquí a poques hores el període electoral serà clos, i demà les multituds ciutadanes...

(Entra a la sala, en aquests moments, l'honorable President de la Generalitat, que és llargament aplaudit a peu dret i victoriat. Entre el públic regna un gran entusiasme i l'ovació es repeteix diverses vegades.)

...Amb magnífica mobilització —segueix després Duran-Reinalts— fallaran d'una manera definitiva el plet sotmès a la seva voluntat sobirana.

Jo us he de dir que durant els dies que s'han escoltat des de l'acte de diumenge a la Monumental fins avui, ha crescut enormement l'entusiasme de les multituds. Si féssim un balanç de la passada lluita electoral, sense equivocar-nos podríem dir que Lliga Catalana ha perdut els estrepis i s'ha estimbat pel pendent de la lluita inoblida.

La Lliga ahir anunciava que calla llegir la premsa barcelonina per assabentar-se, en unes informacions sensacionals, dels mitjans que les esquerres empraven a fi de guanyar les eleccions. A dir la veritat, els cartells fixats pels carrers m'atriguen, i el divendres vaig prendre el diari, tant d'esquerres com de dreta, per aclarir en què consistien els procediments que empraven les esquerres.

I donaven compte d'unes falsificacions de cèdules, que no solament era desmentida pels diaris d'esquerres, sinó pel jutge encarregat de l'acte. (Ovació.)

Jo diria als homes de la Lliga que el seu procediment no és el més noble per a guanyar-se les simpaties del cos electoral. La seva campanya d'insensata violència és producte de les maquinacions de les seves figures preeminentes. El líder de la Lliga deia, no fa gaires dies: «Sabeu per què l'Esquerres i els partits coaligats planten cartell per les parets? Ho fan només que per tapar els nostres cartells!»

I aquesta afirmació tan pernil·la feia el líder de Lliga Catalana. I encara deien altres coses: deien que un fabricant addicte a les Esquerres havia acomiadat les seves obres perquè volien votar una determinada candidatura —suposo que devia ésser la d'Esquerres. M'agradaria conèixer aquest fabricant; però encara m'agradaria més conèixer aquestes obres entesta-

tades a votar la Lliga! (Molt bé! Aplaudiments.)

[No convencerà a ningú la lliga amb aquests procediments! (Noves ovacions.)

El plet que no es va poder fallar el 19 de novembre cal que es resolgui el 14 de gener. Demà ha de quedar definitivament consolidada la República, i no cal que us digui que per aconseguir-ho cal que demà voteu la candidatura número 1, la d'Esquerres Catalanes. (Amics, adéu-siau!)

Una ovació entusiàstica, que posa de lleu l'ambient de la sala, corona l'«adéu-siau!» de Duran-Reinalts. Tot seguit fa ús de la paraula el senyor JOSEP QUERO

del P. N. R. E. Significà la satisfacció que el seu partit sent davant la Coalició d'Esquerres, única defensora de les llibertats de Catalunya. Manifestà que el triomf de la Lliga i els seus aliats significaria la pèrdua del patrimoni espiritual de la República. (Ovació.)

Afegí que estem davant un nou 14 d'abril; per això aquestes eleccions són principalment polítiques. El nostre triomf serà un obstacle al pas de les dretes a Catalunya. (Aplaudiments.)

Per Catalunya i per la República i la defensa de la nostra cultura, voteu la Coalició d'Esquerres!

Es ovacionat llargament i pren la paraula

CARLES PI I SUNYER el qual és saludat amb una ovació delirant, tributada a peu dret. Se senten crits de: «Visca el futur alcalde!» L'ovació se succeïx diverses vegades.

Ciutadans i ciutadanes: Ens trobem als moments finals d'aquesta campanya. I tant per un costat com per l'altre, tots els arguments han estat diu. Per això, en aquest acte final, crec que és més escàntic resumir i parlar des del nostre punt de vista. Coincidint amb el que us han dit alguns companys meus abans, he de dir-vos que les eleccions de demà són eminentment polítiques. També ho deien els de la Lliga en el seu primer acte electoral, però ara, quan es veuen la derrota al damunt, proven per un altre cantó i diuen que les eleccions són administratives. (Molt bé! Aplaudiments.)

Eleccions polítiques... Eleccions que per a nosaltres, tenen un abast considerable. Les eleccions passades, des del punt de vista legal, puc afirmar que foren unes eleccions netes. Però en el capítol de coaccions he de declarar que no tenien res de netes, poix que es compraven vots i s'impeidí tant com es pogué que es votés les esquerres.

Diu a continuació que el triomf de la candidatura d'Esquerres implicarà el total redreçament de la resta d'esquerres d'Espanya. (Llargues ovacions.)

Al mitjà a la Monumental ja vaig dir que l'únic camí que ens menarà a la Catalunya que anhelam és el que ens marquen les esquerres. (Aplaudiments.)

Comenta amb gran eloqüència les maneres que fa servir la Lliga per combatre les esquerres, i és ovacionat en diversos fragments.

Diu, després, que els cartells de la Lliga on pretenen Barcelona travessada per un sageta, gràcies a l'actuació de l'Esquerres a l'Ajuntament són del tot injustos. Ho demostra amb arguments sòlids, que són ovacionats llargament, i diu que els que travessen Barcelona, no amb una sageta, sinó amb un coltell, són les dretes.

Diu, per acabar, que cal orientar la política municipal en un sentit estrictament progressiu i obrerista.

Anem a l'Ajuntament amb el propòsit d'una honrada política administrativa, i és aquesta la nostra bandera desplegada, que farem onegar si vósaltres ens voteu.

Una ovació imponent, intermitent, acull les darreres paraules de Carles Pi i Sunyer.

Els visques al "nou alcalde de Barcelona" sovintegen, i les aclamacions no cessen fins que s'alça per fer ús de la paraula el conseller de Cultura, Ventura Gassol, que és aplaudit frenèticament.

Manifesta la seva emoció en trobar-se en aquell local amb el mateix públic que fa uns quants mesos escoltava al primer President de la Generalitat, senyor Macià.

Afegí que el poble de Catalunya ha sofert una gran reacció després de l'exemple de les passades eleccions, i la prova màxima d'aquesta reacció —digué— és veure el nerviosisme i excitació del senyor Cambó.

Tots coneixem —afegí— la flemia i serenitat proverbial d'aquest polític, ara. Tots hem sentit el to melancòlic amb el qual vol convèncer, amb els seus plans dels dels micròfons radiofònics, els ciutadans que l'escolten.

Dirigi fortes censures als líders de la Lliga, els quals volen passar per separatistes, i ens acusen de provincianisme, perquè van portar uns homes d'altres terres hispàniques que signifiquen el liberalisme i la democràcia d'aquelles terres. (Ovació.)

Negà que Lliga Catalana guanyés les passades eleccions, car els triomfants foren una barreja de monàrquics i reaccionaris.

Aquests sortiren triomfants gràcies a la indigna maniobra d'haver convertit la religió en una arma política. (Ovació llarga.)

Es refereix a la propaganda i campanya política portada a cap per Lliga Catalana, les quals considera contraproduents i delatadores dels seus procediments poc exemplars.

Manifesta que calia fer intensa propaganda junt amb els republicans, liberals i esquerrans espanyols fins a aconseguir la transformació de l'actual República Espanyola en una República federal. (Aplaudiments.)

Tributa un elogi al senyor Companys, que considera digne seguidor de Macià, i el qual tornarà a proclamar, si cal, la República Catalana. (Grans aplaudiments.)

Fa també un elogi de Macià, a la memòria del qual dedica un pietós record i la presència del qual troba a mancar en tots els actes.

Manifesta que el seu testament era la unió de tots els catalans d'esquerres, i aquesta s'ha realitzat plenament amb la Coalició d'Esquerres. (Ovació llarga.)

Acaba dient que per a la consecució plena de les llibertats catalanes dintre la República federal cal fer triomfar la candidatura de la Coalició d'Esquerres. Afegí: Que l'esperit de Macià ens il·lumi i ens acompanyi en el triomf!

Una llarga ovació recollí aquestes paraules.

Tot seguit s'alça en mig d'una clamorosa ovació el President de la Generalitat senyor Lluís Companys, que és ovacionat i aclamat dempeus, unànimement durant llarguíssima estona. Diu:

Ciutadans: Com han dit els qui m'han precedit en l'ús de la paraula, som als darrers moments de la campanya electoral.

Diu que les emocions seguides que ha viscut aquests dies li impediran que faci un discurs sistemàtic, ordenat. Vol remarcar, afegeix, al poble, que demà doni la millor prova de civilitat i d'amor a Catalunya, votant la candidatura número 1, la d'Esquerres Catalanes.

Diu que el poble, amb el nou Govern de la República, ha tingut ocasió de constatar com actuen les dretes. Tothom haurà establert una comparació entre el govern Azanza i el govern Lleroux, i és evident que entre el poble es produirà una viva reacció. (Aplaudiments perllongats.)

«Es veritat, ciutadans, que la República està en perill? Si, i ho prova l'instint de les masses, que és el millor termòmetre indicador dels estats d'ànim del poble.

Cita un frase de Manuel Azanza, pronunciada en el mitjà de la Monumental: «Ens cal tornar a conèixer!» Si, amics! Hem de tornar a començar, i per això, abans d'emprendre la tasca, ens unim en una estreta abraçada.

Recorda que la Lliga, en diverses ocasions, s'havia lamentat que les esquerres no s'ajuntessin. I ara que ens hem unit s'espanten i fan massa carrera dient: tota mena d'impropietat començaria.

Però, per altra banda, la Lliga no està de fer aliança electoral. A Barcelona presenten en candidatura dos noms que pertanyen a altres tants carlins, i si diem els rengles

de la Lliga hi ha algú que es digui catalanista, haurà de votar, forçosament, amb la Lliga, és a dir, amb la candidatura. Ah, amics! Com podem renegar dels catalanistes de la Lliga, que no s'estimen de votar els monàrquics, els centralistes!

(Per tota la sala esclata una calorosa ovació.)

I si demà el poble ens nega la seva confiança, abstenint-se de votar-nos, és que el poble s'haurà cansat del règim republicà i demana que es deixi pas a la restauració monàrquica! (Molts aplaudiments.)

Després d'aquesta intervenció, el senyor Companys, que és aplaudit frenèticament, pren la paraula i diu:

«Els aplaudiments, ara a peu dret, i crits de: «Hi anirem tots!».

I Macià és immortal, perquè el representa l'ànima de Catalunya!

Una ovació imponent, delirant, corona les darreres paraules del President de la Generalitat.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

La policia escorcolla alguns carrers d'esquerres i de dreta, i en el local de la Lliga troba armes i municions

lectors en la nostra edició anterior, a primeres hores de la matinada d'ahir la policia realitzà diversos escorcolls al Centre d'Esquerres Republicana de la Rambla de Catalunya, número 6; al Casal Sagreny (d'Esquerres), de La Sagrera; a la Casa del Poble (U. G. T.) del carrer Nou de Sant Francesc; al Circol Tradicionalista de la Rambla de Catalunya; al local de Lliga Catalana, passeig de Gràcia, 19, i a la Redacció del setmanari "D. I. C.", del carrer de Consell de Cent.

Segons les referències facilitades a la premsa, el resultat de les recerques fou negatiu.

A la tarda i a la nit es realitzaren novament escorcolls. Sembla que en virtut d'una denúncia formulada per la Lliga, el jutjat estigué a l'Ajuntament per tal d'escorcollar el despatx del tinent d'alcalde senyor Vachier, sense que la diligència donés resultat.

Pels volts de les vuit la policia estigué novament al local de la Lliga. Sembla que les persones de la casa que eren presents a l'escorcoll oposaren tota mena de dificultats a la seva realització, pel qual motiu les tasques s'efectuaren amb gran lentitud.

Se'n ha dit que allà on s'han posat les màximes dificultats ha estat en l'escorcoll del xalet contigu.

A primeres hores de la matinada el comissari general, senyor Tomás Ramon, parlant amb els periodistes, hi dir-los que en l'escorcoll, que s'obria guàrdia encara, s'havien trobat armes i municions.

També la policia va escorcollar el local que la Lliga té al carrer de la Constitució, de la Bordeta, el resultat del qual escorcoll s'ignora.

Els guàrdies d'assalt que hi havia pel Passeig de Gràcia aquesta matinalda van donar ordre de dispersar-se a uns individus que hi havia per aquell lloc, els quals contestaren a trets el requeriment.

Amb aquest motiu foren detinguts tres individus que van ésser més tard alliberats.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Se'n ha dit que la policia té ordre de detenció contra un gran nombre d'afiliats al tradicionalisme, que fa uns quants dies arribaren a la nostra ciutat, i seguien arribant durant tot el dia d'ahir.

Demà guanyarem — diu, per acabar — i del nostre triomf, en faran una cadena de llot per portar a la tomba de Macià!

(Noves aplaudiments, ara a peu dret, i crits de: «Hi anirem tots!»).

I Macià és immortal, perquè el representa l'ànima de Catalunya!

Una ovació imponent, delirant, corona les darreres paraules del President de la Generalitat.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Els aplaudiments se succeïxen quan els oradors abandonen la tribuna. A la sortida són novament aclamats pel públic que els espera.

Ordres de detenció

París, 15. — El diputat senyor Bonneure, ha sortit de París en direcció a Belians per carretera.

matí el senyor Aymard, el jutge ha interrogat a la tarda el senyor Dabarry; els interrogatoris han versat

va paraula d'honor al ministre de Justícia que prendria en el camí un tren per dirigir-se a Baiona.

L'Associació Sindical de Periodis-

A darrera hora de la tarda ha estat prestant declaració el senyor Darina. L'Ajuntament ha dirigit un document a la població, en el qual declara que el seu deure és romandre en el seu lloc per executar el programa per al qual els regidors foren elegits i assistir en la seva des-

gràcia al senyor Garat.

Els firmants d'aquest document són setze, i expressen l'esperança que molt aviat resplendirà la veritat.

Comentaris a l'estranger

Brussel·les, 12. — La "Nation Belge" diu que poc abans de la seva detenció, el fons Stavisky tractava de fer-se confiar la construcció de les fortificacions orientals de Bèlgica i altres obres públiques de gran

Ha pogut saber-se també que Stavisky tenia dos automòbils amb plaques belgues, que només són concedides als estrangers domiciliats a Bèlgica.

Londres, 14. — El "News Chronicle" acull amb viva satisfacció la doble victòria que assolí ahir el senyor Chautemps.

No hi ha hagut mai raons —diverterment serioses per fer que el Govern actual carregui amb els pecats de Stavisky.

En prometre en els seus vigorosos

da del càstig imparcial dels culpables, el president del Govern fran-

**Oustric i Gualino
seran empresonats**

París, 13. — A conseqüència d'haver estat rebutjat pel Tribunal el recurs interposat per Riccardo Gualino, condemnat a un any de presó per l'Audiència del Sena, el Juliat general ha tramès un extracte de la sentència de l'esmentat Tribunal de cassació a la policia judicial, amb el fi que Gualino sigui delinat i empresonat.

Actualment l'acusat es troba a Itàlia.

Sembla segur que el senyor Quintanilla serà empresonat a

dia 15.

Martian Fairies

convençut
Bolínia, 13. — El vice-president del Senat, marquès Tanari, ha mort recentment de l'an-

alguns milions a la Universitat i a l'Institut Agrícola d'aquesta població, acaba el seu testament donant gràcies a Déu per haver permès que nbans de morir li hagi estat possible de veure restaurat en una Itàlia culta, la religió, la família, l'a-

El pacifisme de Mussolini recompensat

Roma, 13. — Amb ocasions d'haver-se adherit l'Ostia a l'Pacte contra la guerra, l'hielista sud-americana, el Govern del Brasil ha atorgat al rei Vic-

La situació econòmico-financera d'Àustria millora

Ginebra, 12. — L'informe del Consell de la Societat de Nacions sobre la situació econòmica i financera d'Àustria con-

El presupost per a 1934 està equilibrat, amb un excedent en els ingressos d'un milió d'xflins.

A aquest presupost s'ha d'afegir els 193 milions de pressupost extraordinari que es cobreix per un emprèstit internacional.

El nombre d'obrers en aturador ha disminuït i el volum de comerç exterior augmenta sensiblement.

COLISEUM

DEMA, A LA NIT ESTRENA

LA ISLA DE LAS ALMAS PERDIDAS

La més ahucinant, vigorosa i emocionant fantasia del visionari H. G. WELLS

Es un film Paramount

Avui i demà a la tarda Un la drón en la alcoba

Darreres projeccions de L'obra mestra del màgic LUBITSCH

LA MUSICA

NOTICIARI

Els bells programes de l'Associació de Música "da Camera".

Especialment en aquests darrers cursos, en els quals s'ha recorregut al costós procediment de l'heliogravació.

En el curs present, l'Associació de Música "da Camera" ha tingut la bella pensada de dedicar les planes d'honor dels seus programes als grans artistes catalans de les darreries del segle XVIII i començaments del XIX.

No cal dir que en el concert de dimecres vinent, en el qual un artista excepcional com Jan Smeterlin ens oferirà un programa digne dels seus mèrits, serà repartit un nou programa d'aquesta col·lecció.

FANTASIO

DIMARTS, 16

Solemne presentació de Frankiska Gool

"PAPRIKA"

Una formidable

Exclusiva Febrer i Blay

EL CINEMA

LES ESTRENES

"Letty Lynton"

Una de les desgràcies més grans que poden caure damunt un director és trobar un actor o una actriu generalment una actriu — que tingui prou personalitat per a suggerir-li la idea de fer-ne una figura definitivament central.

Des d'aquest moment el director es converteix en un planeta que va voltant entorn de l'actriu i filmant-ne, a través d'accions i situacions diferents, tots els aspectes possibles.

Això, naturalment, té el seu mèrit, perquè vol dir que el director s'ha hagut de convertir en un home de laboratori sotmetent el seu subjecte a tots els reactius que se li presenten, i diríeu que al final, reunint tots els films d'una mateixa gran actriu i d'un mateix gran director, podrien determinar, de manera definitiva, la personalitat de l'actriu, i per reflex, la del director.

Es evident, és clar, que totes aquestes operacions, que el director, enderlat, porta a cap com hipnotitzat, poden donar naixement cada vegada a un gran film: però hom acaba per no desitjar tanta grandesa i demanar més ació.

Joana Crawford és d'aquestes artistes que tan ben aplicat poden portar el nom d'actress, perquè els directores van voltant-les per copiar-ne totes les seves facetes. Així hem vist Joana Crawford com a centre de tota mena d'anàlisis, i Clarence Brown, després de deixar Greta Garbo — per més o menys temps — n'ha tret tota una sèrie de tipus interessants.

Letty Lynton és una noia que viatja, i en un dels viatges troba l'amor passió arravatadora: una mena de gíglol meridional, del qual es cansa, per la seva brutalitat, entre altres coses segurament, i s'embarca d'amagat per tornar a Nova York des de Montevideo, on vivia l'aventura.

Però a bord troba l'amor — sen-

timent solit, i decideix casar-se amb un xicot de bona família i de la seva classe. A Nova York, però, es topa un altre cop amb el gíglol, Emili Renaud, que la persegueix i l'amenaça amb publicar unes cartes si no va a veure'l. Letty hi va, decidida a emmetzinar-se; però Renaud, sense pensar-s'ho, es beu la copa on hi ha les metzines. I mor, i és clar, malgrat totes les precaucions d'ella per no deixar rastre, és desfogada.

I el final és el més interessant. Letty, de moment, nega davant del jutge. Però quan li ensenyen una sabata de gíglol que s'ha deixat a la cambra del seu àmt, va per confessar. Aleshores intervé el seu promès, el qual, amb gran aplom, declara que Letty ha passat la nit amb ell, i la mare d'ella, "amb dolor i vergonya", ho confirma, i la criada ho assegura.

El jutge, aleshores, veient una sortida per salvar unes persones correctes embolicades en la mort d'un aventurer, tanca els ulls, deixa les coses tal com estan i creu en el suïcidi, com desitja el públic, encara que aquest no acabés i no acabés de desitjar-ho.

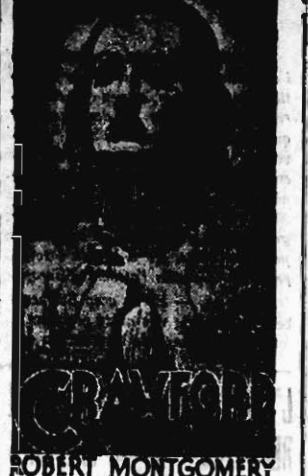
Clarence Brown planteja, ací un d'aquells problemes morals que no es resolen i que no es resoldran mai, perquè potser més val no resoldre'ls, i en aquesta insatisfacció de la consciència i del desig de justícia, no immediata, pel que acaba de passar, sinó remota i total: hi ha l'encís del film.

Joana Crawford ha mogut aquests elements amb la seva mestria acostumada; ens dona bella angles i ens acara amb bons moments expressius a través d'un diàleg segurament massa abundant i amb pauses excessives entre els períodes d'acció i els actors.

Joana Crawford, intensa: Robert Montgomery, natural i franc: Nils Asther, en el seu paper d'aventurer, pretensions, lletiscós i brutal, ens dona tres tipus principals ben definits, i si hi afegim Lewis Stone i Louise Cloner Hale, ens trobarem amb cinc personatges que, sigui quina sigui l'acció, n'han de fer una cosa viva, intensa. És un film ple d'interès i d'atracció.

la direcció artística d'Artur Carbonell, les senyores Marcella Aubert de Cases, Guadalupe Millán, Maria de la Llum Morales, Maria Luisa Queralt de Roure, i els senyors Pere Armeu, Manuel Espanyol, Josep Miravent, Daniel Planes, Jaume Sans, Eudald Serra i Rogeli Serra. Per invitacions a Lyceum Club, "Mirador", Llibreria Catalònia i Galerías Sgra.

URQUINAONA

ROBERT MONTGOMERY

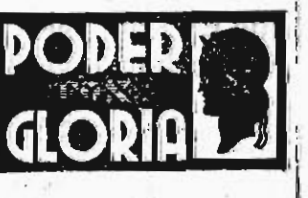
Letty Lynton

Avui, a les onze: Sessió matinal al preu únic de 2 pessetes

A la tarda: primera sessió a les 3:30; especial, a les 6, numerades, i a les deu de la nit

Vegeu al

TIVOLI

Sessió MIRADOR

EL TEATRE

LES ESTRENES

ESPANYOL.—«Papavert», de K. Gordon i L. de Gouriadec

"Papavert" no és un vodevil, com podria fer pensar pel seu títol. Els vodevils, ni els de camés enlaire, com en diuen a la casa, no hi tenen ja èxit. Posats a fer pornografia, les barbaques del costat, que ofereixen carnis més joves i més frescas — i amb més abundància —, els fan una competència desastrosa. "Papavert" és teatralment una cosa ja més important. És una sàtira de caràcter social.

Gairebé un estudi de psicologia col·lectiva. Els autors ens hi presenten un bon home, un obrer excel·lent, que, havent pres part, gairebé per atzar, en una manifestació obrera que acaba en batucada amb la policia, és detingut i empresonat. Hom basteix al seu entorn una llegenda d'heroisme i de martiri. Hom el presenta com una víctima de la societat burgesa. Els directores d'una determinada organització sindical fomenten i inflen aquesta llegenda, l'aprofiten a benefici de l'organització. Papavert arriba a esdevenir tan important, que el Govern es veu obligat a indultar-lo. Alliberat, es converteix en l'home més popular del país, en l'ídol de les multituds obreres, decidides a seguir-lo cegament.

Els autors han volgut mostrar així com les multituds són propícies a deixar-se enganyar; com és fàcil, també, de convertir en herois els homes més mediocres i vulgars, si es troben en situació que el sentimentalisme del poble sigui explotat. I aleshores potser han volgut fer veure també que sovint els ídols de la multitud són de ang; que no serien res sense altres ídols més aguts, més intel·ligents, que, sense mostrar-se, ni apenes donar-se a conèixer, en mouen els ressorts. I aleshores si els autors, en escriure l'obra, s'han inspirat en algun personatge real. Tant se val, el fenomen social — i això és l'interessant — és ben còpstat. Hom no ha dit del mateix Lenin que havia estat un mite? Existeixen falsos prestigiats fets de ben poca cosa més que el de Papavert. Les aureoles de martiri, veres o falses, en aquesta època de masses, serveixen més per enlairar-se que la intel·ligència o el caràcter. Existeix, però, també, el fenomen al·lucinatori dels que, per ésser massa complicats els matisos, venen en tot capdavanter de multituds, una mica simplista, un Papavert.

L'obra, però, no té res de panfletària. Els autors no especulen, discurriant, amb el fenomen social que presenten. Es limiten a pintar-nos uns caràcters i un ambient. I això és el que fa la convicció i viva. Un cert humor, més aviat amable, que es desprèn de les mateixes situacions, fa l'obra simpàtica, i li presta un to de bonhomia. La sàtira no es fa mai àci-

da. No hi ha mai gens de denagògia, llevat, naturalment, de la denagògia que de vegades fan els persatges, però que els autors cuiten a subllar caricaturescament. Aleshores diem que han procurat de mantenir-se en un discret objectivisme, sense prendre gaire partit. No és sinó entre d'ells que assenyalen que és més plaent la pau de la llar, que córrer al darrere de vantes dèries redemptores.

Tot plegat fa que ens sobri una mica de veure representar una obra així a l'Espanyol. És fet i fet una obra de teatre burges, i podria ésser representada en qualsevol escenari del centre de la ciutat. Agradarà al Paral·lel? Bé cal desitjar-ho.

La interpretació que en fan és suficient perquè ens fem càrrec de l'obra. Encara que de vegades marxa amb una certa lentitud per culpa de la memòria d'alguns actors — el senyor Nolla declamava pausadament per pescar les paraules de l'apuntador d'una a una —, cal convenir que, en canvi, i en les escenes de més moviment, agafava una vivacitat adequada.

El senyor Santpere, en la creació del protagonista l'obrer excel·lent, tot cor, amb gran sentit de la dignitat humana, però d'horitzons limitats, que se sorpren i en revolta d'on el fan anar, té expressions admirables, de bonesa, d'encongiment, d'espant, de sobtada energia. També cal dir que la seva caracterització tradidex plàsticament el personatge. Però si Santpere es destaca damunt dels altres en aquesta interpretació, per les qualitats, també s'hi destaca per les fallides i, sobretot, per les fallides que traeixen una manca d'atenció, cosa, en un director, imperdonable. Així, en el quadre de la presó, veiem com, per sota les mànigues de la jaqueta de presidari, li surten uns punys blancs, impecables: aquells punys que oblidats en altres obres, quan ha de sortir vestit de frac. Així mateix, quan per necessitat de l'acció ha de descoronar-se aquesta jaqueta, ens mostra una camisa ben planxada i una corbata magnífica. Hom podria fer altres remarques semblants, remarques extensives a altres actors. Però en un tal anàlisi posar-n'gràvem la bona impressió que volíem deixar de l'obra, amb aquest comentari. Fet i fet, aquests i altres detalls semblants seran, segurament, superats amb l'èxit.

DOMENEC GUANSE

Gregorio Marínez Sierra es troba a Barcelona

Com anunciem en l'epígraf, Martínez Sierra es troba actualment entre nosaltres. Es ja coneguda la notícia de la seva partida dels Estats Units i de la seva arribada a Madrid en companyia de l'actriu Catalina Bárcena, però res no se sabia de la seva viudada a Barcelona. No obstant, no ha volgut desaproveitar aquesta oportunitat de visitar els nombrosos amics amb què compta a la nostra ciutat.

A la seva arribada, el senyor Gregorio Martínez Sierra ha manifestat el seu sentiment i el de Catalina Bárcena, que la nostra gran actriu no hagi pogut acompanyar-lo en el seu viatge a Barcelona per trobar-se malalta al seu domicili de Madrid.

I referint-se al cinema, l'il·lustre escriptor ens ha parlat dels seus treballs a Hollywood, mostrant-se satisfet de la labor realitzada amb unió de Catalina Bárcena i dels èxits obtinguts, i afirmant el seu optimisme en el que fa referència a les produccions futures. Ens ha anunciat també la pròxima presentació de la seva pel·lícula "La ciudad de cartón", la darrera de les pel·lícules interpretades per Catalina Bárcena, aquella en la qual els seus autors i realitzadors tenen posada la més gran confiança.

Després d'un temporada de descan a Espanya, el senyor Gregorio Martínez Sierra i Catalina Bárcena tornaran a Hollywood a complir nous compromisos contractats amb la casa editora Fox. La nostra cinematografia espera encara molts dies de triomf d'aquests dos prestigis.

Sessió de cinema d'estudi

La Secció de Cinema de l'Ateneu Enciclopèdic Popular presentarà dimarts, dia 16, a les deu de la nit, al seu local, Carme, 39, una sessió sonora amb el següent programa: Primer: Documentals. Tercer: un film còmic de 1912. Quart: "Artem", de Pudovkin, segons l'obra de Màxim Gorki. Les invitacions s'han de sol·licitar al conserge de l'Ateneu.

Saló Catalunya

Demà, dilluns ESTRENA

Joan Blondell i Ricardo Cortez

ASI ES BROADWAY

dialogada en español

d'un film a l'altre...

"EL MUNDO CAMBIA". UN NOU ÈXIT DE PAUL MUNI.

Des que la Warner Bros First National ha anunciat la propera pel·lícula de Paul Muni, titulada "The World Changes" ("El mundo cambia"), existeix una gran expectació per tal d'admirar novament l'afortunat interpret de "Soy un fugitivo".

PAUL MUNI REPRESENTA UN ROL DIFERENT EN LA SEVA NOVA PEL·LÍCULA. — Fins ara hem vist representar a Paul Muni papers de gran intensitat dramàtica, però en la seva nova pel·lícula, que està filmant per a la Warner Bros. First National, el títol de la qual és "El mundo cambia", el repartiment el componen Glenda Farrell, Robert Barrat, Ned Sparks, Pat Wing. En aquesta pel·lícula podem admirar per primera vegada la bellesa exòtica de l'artista russa Kathryn Segava, nova adquisició d'aquesta important editora.

JOAN CRAWFORD I ROBERT MONTGOMERY EN "LETTY LYNTON". — Si hi ha parelles ideals en el cinema, la formada per Joan Crawford i Robert Montgomery mereix ocupar un lloc entre elles. En "Letty Lynton", pel·lícula de la Metro Goldwyn Mayer, Joan Crawford destaca, junt amb la seva bellesa, la seva gran capacitat per a encarnar rols dramàtics. El talent de Joan Crawford va aparèixer en "Letty Lynton" amb el de Robert Montgomery, que ha assolit imposar-se com a un dels primers galants del lloc sonor. — "Letty Lynton" reuneix en el seu repartiment: Joan Crawford, Robert Montgomery, Nils Asther, Lewis Stone i May Robson.

CAPITOL

EXIT FORMIDABLE

MUJERES DE POSTÍN

UNIVERSAL

Com imposen l'amor i l'esperança

ben-llat?

UNIVERSAL

COM IMPOSAN L'AMOR I L'ESPERANÇA

ben-llat?

UNIVERSAL

COM IMPOSAN L'AMOR I L'ESPERANÇA

ben-llat?

UNIVERSAL

COM IMPOSAN L'AMOR I L'ESPERANÇA

ben-llat?

ELS ESPORTS

FUTBOL

REMARKES

Una tarda de dissabte ja és, a Barcelona, una tarda de diumenge. Avui ha estat possible omplir el camp de l'Espanyol molt més que altres dies més avinents, perquè el partit s'ha venut i perquè a la nostra ciutat moltes activitats resten aturades durant la tarda del dissabte.

El partit tenia un cert aire de revenda, i veritablement els espanyolistes semblaven tenir la illa fàcil i el resultat segur. Un 3 a 2—més d'acord amb els resultats normals obtinguts entre els dos equips—no pot representar l'anellament material del resultat contínuament obtingut pel Barcelona durant la primera volta de la Lliga.

L'equip que presentava el Barcelona a la irregularitat de joc que aquesta temporada ens ha ofert pesaven molt poc davant del "complet" espanyolista que el diumenge passat va empotar amb el Donostia. A domicili i contra

LA RIVALITAT PERSISTEIX...

L'Espanyol, després de for-
nir una actuació reeixida,
resulta vencedor del Barce-
lona per la mínima dife-
rencia

El fet de celebrar-se aquest partit en dia feiner no fou pas obstacle perquè aquesta nova lluita entre els dos eters rivals despertà l'expectació de consuetud entre els nostres aficionats. El matx d'ahir, celebrat al camp de l'Espanyol, malgrat aquell resultat tan contundent que obtingué el Barcelona a la primera volta, que desfeia rodament al·lò de l'eterna rivalitat, fou presenciat per una compacta multitud que omplia quasi per complet el terreny dels sots-campions de Catalunya. El partit, també, per correspondre a aquesta expectació, acabà amb un resultat normal, un resultat per la mínima diferència, que reflecteix l'anivellament dels dos litigants.

A l'Espanyol, però, correspongué al·lò demostrar-nos que el seu conjunt es desplaça sota una mateixa directiva, que totes les seves línies corresponen al seu objectiu. Efectivament, a la primera part els espanyolistes, mitjançant un joc rapidíssim, de passades curtes de Soler als interiors, i d'aquests als extrems, ens transformaren l'Espanyol amb aquell altre Espanyol de fa un quant temps, que iniciava principalment l'atac a base de les intermedes dels seus extrems. Aquelles avançades de Prat i Bosch, que tantes victòries han proporcionat al seu Club, tornaren a reaparèixer. La davantera blau-grana, no trobant en la línia mitjana blau-grana cap escull de superar, portà en aquests quaranta-cinc minuts de lluita la iniciativa del joc amb molta regularitat. En el Barcelona fallaren els seus mitjos, principalment Guzmán, el qual estava sempre desplaçat, més encara quan havia d'emprar-se a la defensiva, que no procurava transmetre serveis als seus companys de l'atac. Amb aquestes característiques, amb una línia mitjana feble, no fou impossible a l'Espanyol d'inquietar sovint el terret defensiu visitant.

Però al segon temps, quan tot feia creure que l'Espanyol encara augmentaria més el seu domini, el Barcelona inicià el joc amb les línies mitjana i davantera, completament canviades. Guzmán passà a exterior esquerra; Sales a mig-centre; Arnau, a mig-esquerra, i Padron, a interior. Amb aquestes variacions el Barcelona trobà el suport suficient en la línia mitjana per a empenyer la davantera a l'atac. I heus ací que aquest canvi tingueren un resultat positiu. El Barcelona es desplaçà amb facilitat, amb ràpides avançades, i la lluita esdevingué més interessant i competida. El partit entrà aleshores en una fase decisiva; el marcador reflectia a eternes la mínima diferència, la qual cosa, tal com es descabellaven els fets, feu temer adhoc per un probable empat. Però amb tot i que el Barcelona dominava, l'Espanyol aconseguí un nou gol. En aquell moment el Barcelona aminorà la seva pressió per passar una estona de descens, però, al cap de poca estona, una altra vegada es feu amb el comandament de la pugna, sense deixar-lo fins al darrer minut.

Com es desprèn, doncs, el partit tingué dues parts de característiques distintes. L'Espanyol, però, en el transcurs dels dos temps, deixà entreveure una cohesió més gran en el seu conjunt, del qual destacà, com a figura de primera magnitud, Prat. També Edelmíro I fou el jugador precis de sempre, ensenys que Bosch. Iriondo, sense que ningú el marqués, esdevingué més perillós de costum. Cristó i Soler, a la línia mitjana, regulars en extrem. Pérez, a la defensiva, molt millor que Herete, encara que abusà del joc violent. Martorell, a la porta, ens satisfé en gran manera per la classe que deixà entreveure el novell valor català.

Del Barcelona, Zabalo en tot moment ocupà el seu lloc. Sales, en oc-

un adversari no gens en forma potser era possible fer un resultat estrident.

Guzmán d'estrem esquerre, Padron, extrem esquerre. Una part cada un i tots dos completament desplaçats de lloc. Més encara Guzmán que no pas Padron, i no obstant el primer gol ha estat degut a un centre de Guzmán.

Ventoldrà, a cada partit s'apunta un o més gols. Es dona el cas curiós que és el davanter del Barcelona que ha marcat més gols. Oportunitat? Castegoriat? Potser això darrer. De totes maneres indica clarament que el Barcelona crea ocasions per a marcar gols que els seus davanteres no saben transformar.

Zabalo, Nogué, Santos, Sales i Arnau han estat uns fets puntals. Al·lò, a la primera part, quan l'equip espanyolista era imponent, el marcador hauria funcionat cada cinc minuts.

El resultat, bastant just, és l'expressió.

par el lloc de mig-centre, ho feu amb gran cert, ensenys que Arnau, de mig-esquerra. De la davantera Ventoldrà, Morera i Góburu, els més regulars. Padron, molt lent i imprecís; Guzmán, com hem dit, el més feble de tots.

EL PARTIT

Sota les ordres del senyor Balagué, els equips s'arreglaren així: Espanyol: Martorell, Herete, Pérez, Martí, Soler, Cristó, Prat, Edelmíro I, Iriondo, Edelmíro II i Bosch. Barcelona: Nogué, Villacampa, Zabalo, Sales, Guzmán, Santos, Ventoldrà, Góburu, Morera, Arnau i Padron.

Els gols foren fets, el primer, al cap de catorze minuts, en ocasió de centrar Bosch a Prat una bala llarga que aquest entrà suauament. Al cap de 26 minuts un centre de Soler a Prat, que aquest trameté, al·lò, sobre porta, rematat per Iriondo, de cap, valgué pel segon gol local. Al cap de set i inuts Guzmán passà a Ventoldrà, el qual, hàbilment, aconseguí el primer gol. Vint minuts després Edelmíro aconseguí el tercer d'un tret ras. Cinc minuts abans del descans Ventoldrà, en recollir un servei de Morera, obtingué el segon.

L'arbitratge del senyor Balagué, deficientíssim.

Nota: Hem de fer constar la nostra més enèrgica protesta per la manera gens correcta com el porter que taladra les invitacions a la porta de fora tingué envers nosaltres, en posar obstacles per a complir la nostra missió informativa.

NATACIO

Aquest matí se celebrarà la darrera jornada del Trofeu Antoni Sabata

Aquest matí, a les onze, tindrà lloc a la piscina del C. N. Barcelona l'última jornada d'aquesta interessant competició, que comprèn 100 metres crawl.

El favorable acolliment que mereix, tant per part dels nedadors en actu del Club de l'Estrella com pels aficionats a aquest esport, l'esmentat Trofeu és un motiu que palesa a bastament les generals simpaties amb què comptava el jovesíssim i malsurat nedador barcelonista.

Hom conceptua com un veritable encert del C. N. B. la creació d'aquest Trofeu, el qual, davant les diverses modalitats de les proves que l'integren, ofereix aficients força interessants per al millorament esportiu dels seus nedadors.

La matinal d'avui promet veure's summament interessant i disputada, especialment en la categoria juniors, en la qual els seus més qualificats aspirants a la millor classificació, Carulla i Lepage—el primer amb millor punt al seu favor—, davant la igualtat de forces, s'hauran d'emprar a fons per tal d'aconseguir l'honor d'una victòria que es presentarà indecisa fins a l'últim moment.

També en aquesta categoria, i formant part de la mateixa categoria dels esmentats, s'al·liran els destacats nedadors Josep Canela i Carles Bonacasa, els quals disputaran el tercer lloc, juntament amb Werner Eggart.

Un esportiu que desapareix

Jesus Sánchez, l'entusiasta motociclista que, a part les seves qualitats personals, s'havia destacat dintre de l'ambient esportiu català com a preparador de màquines de cursa i per una intensa i continuada intervenció en totes les manifestacions motociclistes, s'ha mort a Valladolid, on s'havia traslladat en convalescència.

Descansi el pau el desaparegut amic; i abin els seus familiars l'últim presbít del nostre club.

no de diferència de categoria de les dues davanteres.

Prat, Soler i Cristó han portat tot el pes de l'equip de l'Espanyol quan el Barcelona—a la segona part—era un col·lectiu coratós, capaç d'empotar.

Martorell estava tremolós. Herete i Pérez estaven excessivament violents, i Bosch estava desconegut homoda la seva evident classe.

No regatejarem un elogi a Morera. Lesónat diverses vegades, sempre entusiasta i coratós ha estat un col·lectiu perill per a l'Espanyol. La seva voluntat, el feia aixecar de terra quan a conseqüència d'una pilotada estava començant a canviar el seu domini la sensació d'haver perdut l'oremus.

Ningú no pot dir que un equip ha guanyat o ha perdut per culpa de l'arbitre. Però l'home ha aplegat que el senyor Balagué si bé té un magnífic xulet, no sap usar-lo goire.

Sabadell-Alavés, ajornat

Pel motiu de no haver pogut avançar el desplaçament l'Alavés, no va poder jugar-se ahir el partit assenyalat al camp de la Creu Alta.

La Federació Espanyola, en la reunió que celebrà dimarts, acordarà la nova data de celebració.

Els partits d'avui

PRIMERA DIVISIO

Betis - Athletic de Bilbao, Comorera.

Arenas - Donostia, Melcón.

València - Madrid, Vilalta.

Oviedo - Racing de Santander, Villaverde.

SEGONA DIVISIO

Athletic de Madrid - Múrcia, Villaverde.

Irun - Coruña, Vallana.

Ossuna - Sporting, Arribes.

Celta - Sevilla, Escartín.

TERCERA DIVISIO

Subdivisió A - Grup Nord-Oest

Nacional - Racing Ferrol, Quirós.

Baracaldo - Logroño, Serrano.

Avilesino - Valladolid, Roman.

Subdivisió A - Centre - Llevant

Llevant - Elx, Lorenzo Torres.

Cartagena - Saragossa, S. Asenjo.

Hércules - Gimnástico, Plaza.

Subdivisió B - Eliminadoris

Integrats

Girona - Alacant (dimarts), Soliva.

Ferrovària - Júpiter, García Calvo.

Torrelavega - Unión Vigo, Elorza.

FRONTO NOVELTATS

AVUI, DIJUMENGE

Tarda, a les 4:

ZARRAGA - LEJONA

contra

GALLARTA II - OHIQUITO

GALLARTA

Nit, a les 10'15:

IZAGUIRRE - PEREA

contra

QUINTANA IV - AZUR-

MENDI - UNAMUNO

Detalls, diluns, tarda i nit, grup

partits, a prom popular. Detalls:

1a. Entrada general: 5 pessetes.

Tarjetas: Fernández - Urzay contra

Quintana IV - Quintana III. Nit:

Quintana IV - Mura i contra

Quintana III - Campio

DETALLS PER

PILOTA BASCA

Frontó Novetats

Professionals

EL QUE DIUEN

LES EMPRESSES

Tarda. — Quiniela: Urquidí, In-

za, Pérez, Algorito i Pujana; gu-

nyador, Algorito; col·locat, Pérez.

Partit: Inza-Pujana (30) contra

Notes de tot arreu

ATLETISME

Avui, a Can Tunis se celebrarà el campionat comarcal de Barcelona de Cros.

El C. E. Aire Lliure continua els treballs d'organització del campionat de Catalunya de Marathon, que se celebrarà el 3 de febrer vinent.

El C. E. Lletania, de Mataró, també està activant els darrers detalls del campionat de Catalunya de Cros, que es disputarà en aquella ciutat.

BASQUETBOL

Partits de campionat de Catalunya que es jugaran avui:

Primera divisió:

Manresa-Patje.

Espanyol-Juventut.

Segona divisió:

Bages-Cornellà.

Juniors-Aeròutica.

BOXA

Ultra el matx Ara-Menoboni, es disputarà dimecres al Nou Món com a segon combat de la vetllada un encontre que acarrà Barranco a Mestres.

Sembla que hom ha definitivament desistit a Chicago del projectat encontre entre Schmeling i Lewinsky.

ESPORTS DE NEU

Al Club Muntanyenc Barcelonès, el dijous passat el senyor Josep Ventura va projectar una sèrie de positius del Pireneu català, explicats minuciosament.

Hom prepara altres projeccions a càrrec dels senyors Agrás, Martorell, Reixach, Semir i Ventura.

El dia 21, a La Molina s'efectuarà una prova de mig fons per a júnors i una altra per a debutants, disputant-se les còpies Farando i Cases. Están reservades als socis de la U. E. de Catalunya.

EXCURSIONISME

Avui, a les sis de la tarda, el C. E. de Gràcia (Atletisme, 33) inaugurarà una "Exposició retrospectiva" de les activitats del club fins a la data amb motiu del seu XII aniversari.

FUTBOL

El jugador Botella, d'acord amb la directiva del Sabadell, ha rescindit el contracte amb l'esmentat club.

En la reunió general celebrada pel F. C. Santboià fou elegida la següent Junta directiva: president, Josep Campalans; vice-president, Ramon Martí; secretari, Josep Milà; caixer, Francesc Puig; vocals: Isidre Segura, Joan Moreno i Baldori Mateu.

El voca, Joan Moreno estarà encarregat, també de cobrir la vacant deixada per Joan Solanes a la Federació Catalana, des del qual lloc venia exercint el càrrec de representant del Santboià des de fa tres anys, i que en deixar la presidència que darrerament també representava ha presentat la dimissió irrevocable de delegat federatiu.

El Preston North End s'ha dirigit a la Lliga Professional Anglesa sol·licitant que en l'època de l'any en què els dies són més curts, la durada dels partits sigui de 80 minuts.

El seleccionador senyor Garcia Salazar ahr presencia el Barcelona-Espanyol i li causen bona impressió Prat, Zabalo i Cristó.

El seleccionador de l'equip espanyol s'entrevistà amb el seleccionador català, senyor Torrente, per ultimar el matx Selecció Catalunya contra Selecció Espanyola, que es jugarà aviat a Barcelona a benefici de l'Irún.

MOQUEI

Partits de campionat de Catalunya per a avui:

Primera equips:

Universitari-Barcelona, a les onze.

Arbitre, La Rosa.

Polo-Intèrpid, a les onze. Arbitre, Regàs.

Terrassa-Junior, a les onze. Arbitre, Olliger I.

Segons equips:

Barcelona-Universitari, a les onze.

Arbitre, Abella.

Intèrpid-Polo, a les onze. Arbitre, Olliger II.

Agia-Terrassa, a les onze. Arbitre, Corachán.

NATACIO

La Federació Hongaresa ha designat com a entrenador del seu equip nacional el campió alemany de braça Thiele de Magdebourg.

PILOTA BASCA

Aquest matí, corresponent al campionat local de pilota a mà del C. N. Barcelona, es jugarà a la canxa de l'Escullera els últims partits de l'esmentat campionat, que són els següents:

A les 10: Porta i Flequer contra

Masó i Blasco.

A les 10:30: González contra Palau.

A les 10:45: Clemente contra el guanyador de González-Palau.

A les 11:15: Martínez i Arzuaga contra Pagés i Laguardia.

No podem publicar les

nots preades que no

ingressen en català

(amb un nombre o signe

tota renegada

Balanc de 1934

Gairebé cada any, en intentar establir en aquestes diades el balanc del nostre pugilisme, ens adonem que subsisteix la crisi de valors nous que voldríem que com més aviat millor vinguessin a substituir els que es van retirant de la circulació i aquells altres que considerem que comencen a fer-se vells. El cert és, però, que el termini d'un any és massa curt per a permetre'ns registrar grans canvis; en qualsevol país que ens situem ens trobarem en situació semblant a la del nostre, això és, que les variacions hauran estat gairebé insignificants; els si s'han revelat alguns valors nous es encara prematur obrir-lo-hi un marge de crèdit il·limitat.

El que cada any podem constatar entre els nostres homes de ring és un avanç no interromput tant en els progressos tècnics com en l'augment dels què el practiquen, la qual cosa ens inclina a creure que ens trobem ben situats. Car si l'"standard" millora i el nombre de practicants augmenta, és forçós que l'eficiència de nous valors segueixi un ritme normal.

Poques paraules quant a l'amateurisme, tal vegada, i sense necessitat de fil·lar, prim, trobaríem un acusat retrocés en aquest sector. Els joves que practiquen la boxa se senten cada vegada més inclinats a adreçar llur esforç. La fórmula "amateurisme, avantals del professionalisme", subsisteix. Ha estat enganyat fatal per als nostres amateurs l'acord prè establert amb la nostra Federació de no autoritzar les vetllades mixtes, és a dir, aquelles vetllades en les quals per tal de reforçar un programa, hom hi incloua un parell de combats entre professionals, ha estat un cop de mort per a l'organització de combats amateurs. Nosaltres no censurarem la Federació catalana per l'adopció d'una mesura avui generalitzada arreu, únicament ens hem de plànyer que no s'hagi pensat a promulgar-la en la manera d'evitar el colapse que en l'organització amateur s'ha produït.

L'organització professional no ha tingut en 1933 millors èxits que en l'any anterior. Ha estat registrada la fusió de les empreses Olympia Ring i Barcelona Ring, que s'havien fet una competència despitada. Quant al balanc econòmic de l'any, per cadascuna de les empreses, tan separatament com en conjunt, el creiem més aviat, encara que poc, deficitari. Ara bé, les dades oficials, certes, de recaptacions obtingudes i bones pagades, continuen, com és de consuetud a casa nostra, embolicades en el misteri.

Passem ara revista en la forma acostumada als principals esdeveniments del nostre ring durant l'any 1933, bo i adoptant com a punt de partida els pugilistes que dins de cada categoria de pes ostenten els títols de Campió d'Espanya.

Fortunat Ortega, que fou la revelació de l'any 1933, continuà, en començar el 1934, en possessió del Campionat peninsular dels pesos mosca. Ortega ha boxat durant l'any diverses vegades i gairebé sempre amb èxit favorable. Ha batut Safont, Ferrand, Soria (campió d'Àragó), Larabi, Mura i Lozano, tots per punts, i ha estat batut per Lozano en matx no vàlid per al títol.

El seu millor combat ens l'ha fornit a les darreries de l'any en batre Lozano, conservant així el Campionat. Ortega ha progressat força en 1933; boxa amb una varietat i rapidesa ben difícils d'igualar. Però el seu èxit és susceptible de noves millores, i serà sens dubte dins d'aquest any que veurem el millor Ortega si aquest boxador no interromp el seu camí de constant progrés.

Sota d'Ortega cal plaçar immediatament Lozano, el boxador que havent vençut una vegada el campió i que havent més tard estat batut per ell, segueix estacionant-lo cada dia amb majors i més legítims deisigs d'igualar-s'hi. Lozano, que en començar l'any no havia fet encara més canalla de vuit rounds, ha fet una carrera molt ràpida. A jutjar pel nombre de partidaris que té—de fanàtics podríem dir—, és entre tots els boxadors catalans el que ha abastat més aviat el favor del públic.

Tot anirà bé si un èxit tan sobtat no l'espatlla. Lozano ha batut durant l'any, a part d'Ortega, Gori (dues vegades), Las Heras, Challenge, Mura i Dimasico, justificant amb les seves victòries la confiança que en ell ha dipositat el públic.

Es un boxador excel·lentment dotat per a l'esport que afecciona i al qual no cal perdre de vista. Necessita, no obstant, millorar el seu estil, adquirir sobretot més rapidesa i varietat.

Els castellans Pere Ruiz i Maria Arilla, militants igualment dintre la categoria dels mosca, són sens dubte dos pugilistes més experimentats que els nostres dos anomenats compatriotes. Els dos han actuat en general fora de la Península i s'han desinteressat pel Campionat d'Espanya. Ruiz, que l'any 1932 fou matx nul amb Ortega, que més tard fou nomenat "challenger" del campió, asseu que el matx de campió

nat arribés a fer-se, apareix sempre com un adversari susceptible de batre Ortega. Ha vençut durant l'any passat, a Challenge (Paris), Dimasico (idem), Cheo Muncy (Madrid), Philot (Arles); ha perdut per punts amb Huguenin dues vegades, a París i a Lille, i ha fet darrerament matx nul amb Mura. A jutjar pel què ha dit d'ell la premsa francesa després dels seus combats i per les protestes a que donaren peu els falls adversos que obtingué, hom té la impressió que aquest petit boxador absorbent del nostre ring des de 1923, es troba en l'actualitat en una forma enviejable.

Maria Arilla, boxador de classe certa i que es troba actualment a la vetlla de disputar a Praxile Gydé el títol de Campió d'Europa de la categoria, ha volgut provar fortuna l'any 1933 dins la categoria pesos gall amb èxit absolutament advers, car fou decisivament batut pel francès Huat a la quarta represa, pel setembre darrer. En el seu darrer combat ha fet matx nul amb Kid Oliva. Topant cada vegada amb majors dificultats per mantenir-se dins el pes mosca i després del seu fracàs com a pes gall, la carrera d'Arilla sembla haver arribat al punt culminant. No obstant les probabilitats que té de vèncer Gydé en el vinent matx de Campionat, no són minses, car es tracta d'un contrincant, que ja va batre per punts, a París, per l'abril de l'any passat.

Ens cal parlar encara del nostre compatriota Victor Ferrand, el degà dels boxadors catalans, al qual la Federació ha declarat challenger d'Ortega per al títol peninsular. Ferrand s'ha defensat una mica durant l'any passat, malgrat la desfeita per fora de combat, que li infligí Flix, car malgrat altres desfetes a mans de Degand i Ortega, darrerament ha vençut Kid

FINANCES

MATRO

ESTADÍSTICA

EL CURS DEL MERCAT D'ESPECULACIÓ

The graph displays the percentage of the total population in the labor force for three countries from 1929 to 1933. The Y-axis represents the percentage, ranging from 20 to 140 in increments of 20. The X-axis shows the years 1929, 1930, 1931, 1932, and 1933. Country 1 (top line) starts at approximately 125% in 1929, peaks at 130% in early 1929, and then generally declines to about 40% by 1933. Country 2 (middle line) starts at approximately 115% in 1929, peaks at 120% in early 1929, and declines to about 35% by 1933. Country 3 (bottom line) starts at approximately 85% in 1929, peaks at 90% in early 1929, and declines to about 15% by 1933. All three countries show a sharp drop around 1931, followed by a slight recovery and then a decline again in 1932 and 1933.

Year	Country 1 (%)	Country 2 (%)	Country 3 (%)
1929	125	115	85
1930	115	105	65
1931	100	90	40
1932	55	40	20
1933	40	35	15

100

El gràfic que reproduïm avui reflecteix el curs que han seguit els tres valors carriters: Nords (1); Alacants (2); i Andalusos (3); fins a l'acabar l'any 1933. Les dades de què ens servim són la taula de rec-

Per la marxa que s'observa en el

curs de les corbes reproduïdes, hom comprèn tot seguit que el grup cariler, en els darrers mesos de l'any passat, inicia un canvi de direcció al ritme que es venia constatant, des del primer trimestre de tot.

No és la primera vegada que fem notar aquesta reacció palesada principalment pel sector carriier, d'entre els diversos de què es compon el mercat d'especulació; ja en el comentari que fèrem ara fa un mes ho

Aigües	1
Tramvies o.	1
Petrolis.	1

MERCAT DE LLOTJA

respecta a les accions Nord, la tanca fixada pel darrer mes de l'any 1933 no s'havia aconseguit des del maig de 1932; pel que fa referència a les

Alacants, la darrera tanca no s'havia registrat des del juliol de 1931; i les Andaluses, el canvi de 16 enters no es cotitzava des de fa un any i mig. Veiem, doncs, que aquest

any i mig. Veiem, doncs, que aquest sector ha donat mostres d'una gran reacció en el darrer mes de 1933, i si a això hi afegim l'activitat desplegada per la contractació, que fou

que per escàs que sigui el negoci a realitzar, sempre presentarà més activitat que no en la que arribem de deixar.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

de de depressió que tan intensament ha perdurat en els tres darrers anys. Ha influït principalment a que es registrés aquesta represa, els ru-

	Cacau Nova York	
M. ...	4.18	4.18
M. ...	4.63	4.63
J. ...	4.80	4.79

	Sucre New York		
36. ...	1.22	1.24	2
38. ...	1.28	1.30	2
40. ...	1.34	1.36	2

MERCAT DE COTONS					
	De	cloture	Març	Oct	Des

	GIFT						
	(Liverpool)						
Para anterior	5.18	5.30	5.37	5.37	5.37	5.38	5.61
Obertus		5.33	5.38	5.31	5.31	5.52	Nom
Para 1947-1948							Para anterior
Totom	5.87	5.65	5.63	5.62	5.62	5.63	5.66

DATE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	4
------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	---

Antes inferior	11.05	10.72	10.80	10.96	11.13	11.29	11.43
Mediana		10.90	11.06	11.20	11.36		
Depos. telegrafica	11.23	10.88	11.00	11.17	11.32	11.50	11.04
Depos.	20	16	20	21	20	21	21

DATE									ENTER
YOUR ORIGIN									
FAIRER POLAROID ..	10.78	10.70	10.78	10.93	11.11	11.28	11.43		CRIDGIES 400 D

Operaria			10.85	11.01	11.15	11.33	
Sazon telegramas							
Tarifa	10.94	10.95	10.99	11.35	11.30	11.49	11.61
Alex	20	26	21		19	21	19
Maria							

MERCAT DE LLOTJA

MERCAT DE LLOTJA	
CERBALS, FARINES I DESPULLES	LLEGUMES

GRAYS	FAIRBANKS	ROSES, PINKS, ETC.
Large square down	54 x 57	85 x 100
Reverse of it	54 x 56	73 x 75
Circle of it	53 x 54	70 x 71
Same	52 x 54	74 x 75
		70 x 73

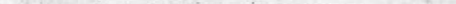
Intervenciones recibidas	34	4	58'3	German Castaña	70	4	73	Fernán Estrella / Antelias
Intervenciones enviadas	54	0	36	Angel Enrique Cebal	70	3	73	Yara Ardelean
Requiere	54	0	36	Angel M. M.	71	0	73	Yara Extragora
Requiere / sin darse	54	0	36					En País
				[Presen 12 personas] de				En Extragora
				por 2011 con una de-				En Bahagora
				clarar en la Barcelona				Sinica

37 A 39	37 0 28
37 A 37.5	12 A 64
	01 A 04

Banka Lohandolga	37 & 37.5	19 & 19	19 & 19
Banka Lohandolga	38 & 38		
Banka Lohandolga	39 & 39		
Banka Lohandolga	40 & 40		
Banka Lohandolga	41 & 41		
Banka Lohandolga	42 & 42		
Banka Lohandolga	43 & 43		
Banka Lohandolga	44 & 44		
Banka Lohandolga	45 & 45		
Banka Lohandolga	46 & 46		
Banka Lohandolga	47 & 47		
Banka Lohandolga	48 & 48		
Banka Lohandolga	49 & 49		
Banka Lohandolga	50 & 50		
Banka Lohandolga	51 & 51		
Banka Lohandolga	52 & 52		
Banka Lohandolga	53 & 53		
Banka Lohandolga	54 & 54		
Banka Lohandolga	55 & 55		
Banka Lohandolga	56 & 56		
Banka Lohandolga	57 & 57		
Banka Lohandolga	58 & 58		
Banka Lohandolga	59 & 59		
Banka Lohandolga	60 & 60		
Banka Lohandolga	61 & 61		
Banka Lohandolga	62 & 62		
Banka Lohandolga	63 & 63		
Banka Lohandolga	64 & 64		
Banka Lohandolga	65 & 65		
Banka Lohandolga	66 & 66		
Banka Lohandolga	67 & 67		
Banka Lohandolga	68 & 68		
Banka Lohandolga	69 & 69		
Banka Lohandolga	70 & 70		
Banka Lohandolga	71 & 71		
Banka Lohandolga	72 & 72		
Banka Lohandolga	73 & 73		
Banka Lohandolga	74 & 74		
Banka Lohandolga	75 & 75		
Banka Lohandolga	76 & 76		
Banka Lohandolga	77 & 77		
Banka Lohandolga	78 & 78		
Banka Lohandolga	79 & 79		
Banka Lohandolga	80 & 80		
Banka Lohandolga	81 & 81		
Banka Lohandolga	82 & 82		
Banka Lohandolga	83 & 83		
Banka Lohandolga	84 & 84		
Banka Lohandolga	85 & 85		
Banka Lohandolga	86 & 86		
Banka Lohandolga	87 & 87		
Banka Lohandolga	88 & 88		
Banka Lohandolga	89 & 89		
Banka Lohandolga	90 & 90		
Banka Lohandolga	91 & 91		
Banka Lohandolga	92 & 92		
Banka Lohandolga	93 & 93		
Banka Lohandolga	94 & 94		
Banka Lohandolga	95 & 95		
Banka Lohandolga	96 & 96		
Banka Lohandolga	97 & 97		
Banka Lohandolga	98 & 98		
Banka Lohandolga	99 & 99		
Banka Lohandolga	100 & 100		

Mort	68	a	60	Bien (peut)	14	a	10
Schm	68	a	64	Empor	14	a	14
Schm	68	a	65	Wp	14	a	14
Gravel	69	a	70	(Tous les rts à gauche			
Trouer	69	a	70	et de 70 bien marquer			
Fentes d'arb.	69	a	69	avec liberte)			

100.
Mortier rouge clair
Marbre rouge clair
Noirâtre
-
-
-

Vestite a terminis 5 piaz. settemila + Rosteria SABOTTA
SABOTTA, 10, viale Cavour. (MILANO) PIRELLA

DEBILITAT NERVIOSA

DEBILITAT NERVIOSA

VIENTI OMNIBUS

Papa se offre a tutti i cattolici un viaggio in automobile, a spese di Dio, per visitare i santuari e i luoghi sacrali.

Indicazioni del P. SOVINE.

Enfermedades **ginecología** (ginecología, en todas las
seas manifestaciones: uretritis, proctitis,
orquitis, cistitis, gota millar, etc., de hombre,
i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cisti-
tis, apertitis, fluídos, etc., de la zona, por
se, etc.)

Impurezas a la sang (ARTURUS). *acne, herpes, alopecia, eritema, eczema, urticaria, etc.*, manifestes que venen per causa humoral, és a dir, a infeccions de la sang, per cròniques i rebels que s'extenen a tot el cos. Els mals que venen de la sang són: Brucel·la, la malaltia de la paratubercula, la sífilis, la perfringent, per la qual cosa regenerar la sang, és a dir, la renovar, suplenint les seves inèrcies de l'organisme i fomentant la salut, resolent de tota manera els mals que venen de la sang, és el més efectiu i el més prompte, causant del cabell, inflamacions en rebre, etc., quedant la pell

[illegible]

als esgots de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per recuperar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa sense violència l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda:

200 pessetes lliures.

**VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESpanyA, PORTUGAL
I AMERICA**

AVIS. — Jois els pacients de les vies urinàries o debilitats nervioses, sobre-
tall, be i trameten 3750 pessetes en sagells per al franquigi, a
"Fielmes Laboratori Societat, carrer Tar, 18, telèfon 50779, rebent
gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tracta-
ment i guariment d'aquestes malalties.

Pastilles

COMPOSICIO:

Sacra, llet, D., 6 cfigs.; extracte
regalèssia, 3 cfigs.; extracte diu-
codi, 2 mltg.; extracte modulla
vaca, 3 mltg.; Gomecol, 4 mltg.;
sucra mentenolat, quantitat
suficient per a una pastilla.

GUAREIXEN RADICALMENT LA
TOS
PERQUE COMBATIN LES NEVES

CAUSAS:
Catarro, congestões, angina, bronquite, bronquiolite, tuberculose, pneumonia, asma e outras afecções em geral da via aérea, brônquica e pulmonar.

OS PASTILLES ASPARMA as venen a **UNA PESSEGA CAPSA** en les principals farmàcies i drogueries, illuradi-tes al mateix preu, gairebé sempre més barates que les altres pastilles.

OS PASTILLES ASPARMA són el resultat de la més avançada i científica Especialitat farmacològica del Laboratori **SOKATANG**, Oficines Carreu del Reg. número 18 - Telèfon 50781 - BARCELONA.

Els factors residuals per a punir la TBC, mitjançant les **PASTILLES ASPARMA**, no són possibles amb les altres similituds, ja que no hi ha actualment altres pastilles que puguen igualar a les **PASTILLES ASPARMA**.

PASTILLES ASPARMA, el més eficaç i segur de tots els remeis per a curar la TBC.

AMERICAN

LA PUBLICITAT

Els que aneu a París
NO OBLIDEU
que trobareu

a tots els quioscos dels
Grans Boulevards, de la

SARCELONA
Apunte Vd. esta dirección y podrá
cualquier cuando desee comprar
un aparato de calidad y garantizado.

HTXES HTXERS
AGUSTI BC

AMOSIO
Segueixi les
petjades
grandiosa
RETTALLS

RAMOS
BARCELONA
Fàbrica a Sabadell

IROCALLA, S. A., li establerts sucursal i Dipòsits per tota la Península

XOCOLATES

Casa fundada l'any 1800

**Xocolates per a tots els
gustos i totes les fortunes**

Dipòsit central:

MANRESA, 4 i 6 - BARCELONA

